

ZIUA VICTORIEI

Azi se împlinesc 9 ani de la terminarea — prin înfrângerea hitlerismului — a celui mai greu război cunoscut de omenire. An de an, în această zi, oamenii cinstiți își aduc aminte cu o profundă revoltă de trădătorii care au pregătit și înlesnit izbucnirea acestui război, și jură să preîntâmpine un nou război ce amenință lumea, intensificând lupta pentru pace.

Ziua de 9 mai este Ziua Victoriei poporului sovietic, a Armatei Sovietice, asupra fazei fasciste. Armata Sovietică a dus tot greu războiului antifascist. Ea a dat jertfe uriașe, acoperindu-se de glorie de-a lungul fronturilor ce s-au format între Stalingrad și Berlin. Ea și-a câștigat astfel admirația nemărginită a popoarelor.

Armata Sovietică a reușit să învingă agresorul într-un mod atât de strălucit, pentru că este armata cea mai puternică din lume. Forța sa își are izvorul în sinul orânduirii socialiste care i-a dat naștere. În conducerea de către Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Armata Sovietică este educată în spiritul patriotismului și internaționalismului proletar, ea este condusă după principiile înalte științe și artei militare staliniste. Ea apără cuceririle poporului, dreptul lui la o viață liberă.

Victoria Statului Sovietic asupra fascismului german reprezintă un succes deosebit al societății socialiste. Aceasta și-a dovedit din nou inegalabila sa superioritate asupra oricărei alte orânduirii, trănicioasă și forța sa. Zdrobind fascismul, Uniunea Sovietică a salvat popoarele Europei de pogromiștii hitleriști, astfel că Ziua Victoriei a devenit o sărbătoare a tuturor popoarelor.

Eliberarea unor state din sud-estul și centrul Europei de către Armata Sovietică, a dat puțină pacea popoarelor din aceste țări, să aleagă ele însele calea pe care s-o urmeze de acum înainte. În această parte a Europei au luat naștere statele de democrație populară, care s-au desprins din lanțul capitalist. S-a format lagărul păcii, democrației și socialismului, rezimul luptei oamenilor muncii pentru un viitor pașnic și mai bun, pentru independență națională. Toate acestea, ca și proclamarea Republicii Populare Chineze și a Republicii Democratice Germane, avântul crescând al mișcărilor muncitorești în țările capitaliste și al mișcărilor de eliberare națională în colonii — au făcut să înclină pentru totdeauna raportul de forțe pe arena internațională în favoarea forțelor socialiste.

Lagărul păcii, democrației și socialismului se întinde pe zi ce trece. Popoarele din acest lagăr muncesc și construiesc pentru pace, pentru îmbunătățirea traiului. Mătură stă, în această privință, dezvoltarea uriașă a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Poporul sovietic a pornit cu nestăvilit elan la refacerea economiei naționale. În anii următori războiului el a ridicat din ruini orașe și sate întregi, fabrici și instituții culturale, agricultura a fost înzestrată cu mașini perfecționate, de o înaltă productivitate. Oamenii sovietici își concentrează acum toate eforturile pentru împlinirea directivelor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, privitoare la creșterea producției bunurilor de larg consum.

Politica guvernului sovietic în relațiile cu alte state exprimă voința de pace a poporului. Guvernul sovietic promovează în viața internațională principiile unei politici externe puse în întregime în slujba păcii, pentru relații de prietenie cu toate popoarele. La temelia politicii externe sovietice stă recunoașterea posibilității coexistenței pașnice între cele două sisteme: capitalist și socialist. „Dacă două sisteme diferite au putut colabora în timp de război, de ce n-ar putea colabora în timp de pace?” — a întrebat cu o logică de nezdruccinat I. V. Stalin. Anii care au trecut, în deosebi evenimentele din anul acesta: conferințele de la Berlin și Geneva, sint martori vii că guvernul sovietic continuă să respecte cu strictețe spiritul documentelor de la Teheran, Yalta și Potsdam, documente care cuprind un program menit să

consolideze victoria, prin menținerea și întărirea, în condițiile păcii, colaborării marilor puteri coalizate în lupta antihitleristă.

Totuși, noi am asistat în răstimpul de la terminarea războiului și până acum la manifestarea a două politici cu țeluri diferite.

Față de politica fermă și consecventă a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, politica ce nu contravine acordurilor semnate la Teheran, Yalta și Potsdam și intereselor popoarelor de a păstra și apăra pacea, în arena internațională s-a manifestat tendința puterilor occidentale de a adopta față de U.R.S.S. politica dinainte de război care nici decum nu poate fi calificată drept prietenească.

Statele capitaliste, și în primul rând S.U.A., au continuat să poarte așa-numitul „război rece”, să ducă o politică „tare”, „de pe poziții de forță”. Această politică s-a concretizat în izbucnirea războiului din Coreea, în intervenția brutală în treburile interne ale popoarelor indochineze; S.U.A., în goana după supremăcia lumii, a creat în țări străine numeroase baze militare, a încheiat pacte militare și a format blocuri militare agresive, călcând drepturile națiunilor la independență și suveranitate; imperialismul american recurge la metode condamnate unanim de opinia publică, folosește armă bacteriologică și amenință cu armele termonucleare, sabotează conferințele internaționale întruite în scopul rezolvării pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase. Astfel S.U.A. au înzestrat relațiile dintre state și au încordat atmosfera internațională.

Pentru a preveni noi cisenuri, armate care s-ar putea transforma în gravnice catastrofe, Uniunea Sovietică a depus și va depune mari eforturi. Ea a arătat calea adevărată spre destinația internațională și a făcut în acest sens primii pași. Din inițiativa Uniunii Sovietice a fost convocată conferința de la Berlin; ea a făcut numeroase propuneri pentru rezolvarea problemelor germane, coreeană, indochineză. De asemenea, a indicat modalitățile prin care pactul Atlanticului de Nord ar putea înceta să mai fie un pact agresiv, fapt ce ar contribui deosebit de mult la întărirea încrederei reciproce între state. Dar S.U.A. și puterile occidentale au respins sistematic propunerile sovietice și au tergiversat reușita înțelurilor internaționale ale oamenilor de stat.

Atitudinea cercurilor conducătoare ale S.U.A. nu găsește sprijin în masele largi populare. Popoarele lumii însetate de pace resping categoric planurile aventuriste ale ațelitorilor la război. Încercările în forțele lor, ele întăresc mișcarea partizanilor păcii și sprijină politica justă a Uniunii Sovietice în care văd factorul de bază al împiedicării izbucnirii războaielor. Insuși, poporul american se ridică hotărât împotriva politicii „de pe poziții de forță”. Glasurile lucide de peste ocean străbat uneori cenzura închizitorială mearthyst și se fac cunoscute întregii lumi prin critica aspră pe care o aduce acestei politici. Poporul american, ca și celelalte popoare, vrea pace. El sărbătorește Ziua Victoriei cu același entuziasm, cu aceeași bucurie.

Poporul nostru, care a dat și el numeroase jertfe în războiul trecut, contribuind — după 23 August 1944 — la înfrângerea fascismului, preluiește ziua de 9 Mai, Ziua Victoriei, ca o zi de un fel deosebit în viața sa. Sărbătorind Ziua Victoriei, el sărbătorește totodată ziua proclamării independenței de stat a României; independență dobândită în luptele anului 1877, duse alături de poporul rus. Deplina independență a putut fi însă cucerită abia în urma eliberării țării de către Armata Sovietică.

După 9 ani de dezvoltare pașnică a țării noastre, pe drumul socialismului, poporul român vrea mai mult ca oricând pacea. Întărind și neîncetând patria, el își afirmă curajos, alături de celelalte popoare, dorința nestăvilită de a trăi o viață liniștită, închinată înfloririi vieții sale.

După 9 ani de dezvoltare pașnică a țării noastre, pe drumul socialismului, poporul român vrea mai mult ca oricând pacea. Întărind și neîncetând patria, el își afirmă curajos, alături de celelalte popoare, dorința nestăvilită de a trăi o viață liniștită, închinată înfloririi vieții sale.

Toate forțele pentru îndeplinirea planului de însămînțări!

La prășitul siecei de zahăr

Datorită faptului că membrii gospodăriei colective „Victoria” din comuna Nădlac, raionul Arad, au însuminat ogoarele cu culturi de primăvară la timp și conform agrominimului, plantele au crescut mai mari ca pe parcelele țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Îndrumați fiind de agronomii de la secția agricolă raională colectivității — sub conducerea brigadierilor — au început prășitul celor 75 ha., siecei de zahăr, și la alte culturi.

În fruntea muncilor de întreținere a culturilor stă brigada de cîmp nr. 1, condusă de tov. Teodor Paladie.

Lăzăr Ungureanu, cores.

Au terminat prășitul culturilor din epoca I.

Membrii gospodăriei agricole colective „Jdanov” din comuna Gottlob, raionul Sinicolaul Mare, au terminat până în seara zilei de 4 mai a. c. prășitul siecei de zahăr, al siecei furajere și al celorlalte culturi din epoca I-a. De asemenea ei au prășit pentru a doua oară butașii de siecei de zahăr anul II. Colectivității din Gottlob au terminat până la această dată și însămînțatul porumbului și grăpatul tuturor culturilor de toamnă.

Printre colectivități care au venit regulat la muncă, din prin aceasta un sprijin însemnat la îndeplinirea lucrărilor la timp, au fost tovarășii Iacob Schefer, Ioan Kovács din brigada II-a Francisc Titenhofer, Ioan Haltes din brigada I-a și alții.

Gazeta de perete din Mănaștur

În fața statului popular din comuna Mănaștur, raionul Arad, ochii sutelor de țărani muncitori ce trec zilnic pe aici se îndreaptă spre gazeta de perete.

Din articolele scrise, reies succesele țăranilor fruntași din comună, cit și lipsurile în muncile agricole de primăvară. Pe gazeta de perete sînt înfățișate de asemenea metodele agrotehnice ce trebuie aplicate în această perioadă. Articolele sînt scrise de tov. Ana Lambrig, Milutin Laziu și alții.

Nu de mult, această gazeta de perete a fost criticată în ziarul regional pentru lipsa ei de activitate.

Prin grija organizației de bază și a statului popular din comună, articolele de la gazeta de perete sînt acum schimbate cu regularitate de către colectivul de redacție, care și-a întocmit un plan temeinic de muncă.

N. Ștefan, cores.

Au îndeplinit planul de însămînțări

Muncitorii de la secția Mocrea a gospodăriei agricole de stat Cemei, raionul Ineu, au reușit să realizeze planul însămînțării de primăvară la toate culturile. La unele culturi, planul de însămînțări a fost depășit. De pildă, la ovăz a fost depășit cu 10 ha., iar la mazăre furajeră cu 8 ha. Pe lângă muncile din cadrul campaniei agricole din primăvară, ei au construit cu două zile înainte de termen și o remiză pentru adăpostirea mașinilor și uneltelor agricole.

D. Popa, cores.

Să fie grăbite însămînțările în comuna Șimand

În comuna Șimand însămînțările de primăvară sînt mult rămase în urmă. Pînă în ziua de 6 mai, în sectorul agricol individual s-a însămînțat abia 48 la sută din suprafața planificată pentru porumb. Rămînerea în urmă a însămînțării porumbului în Șimand se datorește în mare măsură faptului că comitetul executiv al statului popular comunal și organizația de bază n-au mobilizat țăranii muncitori să folosească din plin fiecare moment prielnic și alelalele de lucru la însămînțări. Regulile agrotehnice arată, printre altele, că obținerea unei producții sporite la hiecler este condiționată în mare măsură de însămînțarea la vreme. Târîgînarea de la o zi la alta a însămînțării porumbului aduce după sine pierderi de recoltă, deoarece porumbul, care este o plantă cu o perioadă de vegetație lungă nu se poate coace pînă toamna dacă este prea tîrziu însămînțat.

Semănatul porumbului în rînduri obișnuite și în cuiburi așezate în pătrat, așa cum arată Hotărîrea guvernului și partidului referitoare la can-

— Sărbătoarea proclamării independenței de stat a țării noastre pag. 2
— Gheorghe Coșbuc pag. 2
— Din activitatea organizațiilor U.T.M. pag. 2
— Să fie lichidată rămînerea în urmă a însămînțării în raionul Ineu pag. 3

IN INTERIORUL ZIARULUI

— Pentru continua îmbunătățire a muncii stațiunilor de mașini și tractoare pag. 3
— Răspunsurile unor activiști pe tărîm social din diferite țări la întrebarea pusă de „Literatura în Gazeta” în legătură cu conferința de la Geneva pag. 3

— La cea de a 9-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei pag. 4
— Raportul membrilor polonez și cehoslovac din Comisia neutră de supraveghere asupra cazurilor de încălcare a acordului de armistițiu de către comandamentul trupelor Națiunilor Unite pag. 4

Să terminăm grabnic însămînțările de primăvară!

Pînă în seara zilei de 7 mai, planul însămînțării de primăvară a fost îndeplinit în regiunea noastră în proporție de 78,17 %.

Însămînțările sînt mai avansate în raioanele Arad și Sinicolaul Mare, unde s-au însămînțat 89,87 la sută, respectiv 88,23 la sută din suprafața planificată. Raionul Criș a realizat 83,12 la sută din planul de însămînțări. În celelalte raioane, care sînt mult rămase în urmă, situația se prezintă astfel: Ineu — 63,03 la sută, Lipova — 60,40 la sută, Gurahont — 34,60 la sută. În raza orașului Arad s-a realizat 74,09 la sută din suprafața care trebuie însămînțată.

În general, viteza de lucru la însămînțări, în zilele favorabile, e nesatisfăcătoare față de posibilitățile existente. În raionul Gurahont, de pildă, datorită lipsei de mobilizare a cultivatorilor, de către organele de partid și de stat, viteza de lucru a fost la 6 mai doar de 15,71 la sută, cu toate că timpul a fost prielnic.

Statul popular și tehnicienii agricoli nu acordă atenția cuvenită însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

Sînt foarte mici suprafețele însămînțate după această metodă mai ales în orașul Arad și în raioanele Ineu, Lipova și Gurahont.

A rămas în urmă și însămînțarea plantelor tehnice și medicinale. Întreprinderile contractante, nesprînjite suficient de către organele de partid și

de stat, n-au realizat planul de contractări la siecea de zahăr, cîneșă, tutun, etc. Planul de contractări e îndeplinit doar în proporție de 25—72 la sută în raioanele Lipova și Ineu. Singurul raion mai avansat la contractări e Sinicolaul Mare.

Tempul e înaintat. Orice întîrziere în executarea însămînțării are ca urmare o scădere simțitoare a recoltei. De aceea trebuie deslășurată o largă muncă politico-organizatorică de mobilizare a tuturor forțelor și mijloacelor pentru folosirea fiecărei zile bune de lucru, în vederea grabnice terminări a însămînțării. Planul de însămînțări trebuie îndeplinit integral la fiecare cultură în parte, respectîndu-se întocmai regulile agrotehnice indicate de Hotărîrea guvernului și partidului. O mare însemnătate are însămînțarea la timp a legumelor și zarzavaturilor.

Paralel cu executarea însămînțării, să se dea cea mai mare atenție întreținerii culturilor, luîndu-se totodată măsuri imediate pentru scurgerea apei de pe terenurile joase.

Oameni ai muncii de pe ogoarele Sarcina voastră principală este acum grabnica terminare a însămînțării.

Toate forțele pentru realizarea în cel mai scurt timp a planului de însămînțări!

Primele legume livrate cooperativei

E după masă. În curtea gospodăriei agricole colective „Elena Pavel” din Aradul Nou nu înflăcăștii pe nimeni. Ușa biroului e încuiată. Se vede că toți cei de aici sînt plecați pe cîmp, la muncă. Dar, în grădina din spatele gospodăriei, doi oameni lucrează de zor. Unul scotea apă din fîntînă, în timp ce celălalt o căra cu două stropitori și udă plantele din seră. Unul din ei e grădinarul Teodor Lăzăr, care lucrează de 3 ani în gospodărie, iar celălalt ajutorul său Francisc Toman. Tov. Teodor Lăzăr a urmat anul trecut un curs de grădinar și, după venirea sa din școală, a căutat să aplice întocmai cele învățate. A împlinit însă și unele greutăți, conducerea gospodăriei nu l-a sprijinit suficient, ba — mai mult — imediat după reînnoirea de la școală în loc să-l pună la grădina, pentru a putea pregăti cum trebuie pămîntul de cu toamnă și semăna unele legume de toamnă ca, de exemplu, spanac, salată și altele. L-a folosit în alte munci. Însă, anul acesta tov. Teodor Lăzăr a pregătit din timp paturile calde, a semănat și a îngrijit bine răsadurile.

E. G.

Colectivității din Grabați întrețin culturile

(Prin telefon de la tov. Stămoșan, cores.)

Intensificîndu-și eforturile în întrecerea socialistă, membrii gospodăriei colective „Frunze” din comuna Grabați, raionul Sinicolaul Mare, au reușit să îndeplinească în întregime planul de însămînțări. În timp ce unele brigăzi au însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, alte brigăzi au grăpat culturile de toamnă adunînd apoi ceceni din lan.

Datorită faptului că colectivității din Grabați au însămînțat culturile la timp, în pămîntul arat de

luna trecută a fost deosebit de lungă, plantele răsăriseră în răsăd-nițe cînd a nins din nou și a viscolit.

— Eram tare îngrijorat, mă temeam să nu suferă răsadurile din cauza gerului. Erau zile la rînd cînd veneam dimineața și găseam răsadurile acoperite cu zăpadă. Trebuia să fiu cu mare atenție cînd udam răsadurile, ca să nu pătrundă frigul în răsad-nițe — spune tovarășul Teodor Lăzăr.

Datorită bunei îngrijiri, plantele din sera de 500 m.p. a gospodăriei au crescut, au înflorit și au dat rod. — În ziua de 3 și 4 mai, am valorificat prin cooperativă primele 6 kg. de castraveți și 400 bucați ardei. Zilele acestea vom mai valorifica prin cooperativă cam tot atitea legume, iar săptămîna viitoare vom ieși la plată cu ardei și castraveți — spune tovarășul Francisc Toman.

Însușii de primele rezultate obținute în acest an, cei doi tovarăși sînt hotărîți să muncească cu și mai multă rivnă pentru a obține o recoltă mare pe întreaga suprafață de grădina a gospodăriei.

Spre noi succese

în întrecerea socialistă

Mai multe confecții

La cooperativa „Artes” din orașul nostru, colectivul de cooperatori a dus o luptă neobosită în întrecerea socialistă pentru a da produse cit mai multe și de cea mai bună calitate, în cîntecul zilei de 1 Mai.

În întrecerea socialistă au fost antrenati 85,45 la sută din numărul total al cooperativelor care au obținut însemnate succese.

De pildă, brigada „8 Martie” condusă de tov. Ileana Savoi, depășindu-și normele de lucru pe luna aprilie cu 60 la sută și dînd confecții de de bună calitate, a fost declarată brigadă fruntașă în întrecerea socialistă. Din această brigadă s-au evidențiat în mod deosebit muncitorii Ana Caba, Barbara Hell, Irina, Pistolov și altele.

Tov. Elisabeta Nemeth, Ferdinand Kallay și alții, lucrînd individual, și-au depășit normele cu 80—90 la sută și au dat confecții de calitate bună.

Odată cu lupta pentru depășirea sarcinilor de plan și îmbunătățirea calității, cooperatorii de la „Artes” au intensificat lupta pentru un regim sever de economii. Prin folosirea rațională a materialelor prime și auxiliare, în cursul lunii aprilie s-au realizat economii în valoare de 50.000 lei.

O preocupare de seamă au avut cooperatorii pentru lărgirea numărului de sortimente. În cursul lunii aprilie au fost introduse 12 modele noi.

Produse, peste plan

Nu de mult, colectivul de muncitori și tehnicieni de la cooperativa de producție „Solidaritatea țîmpărilor”, a lansat o chemare la întrecere către toate cooperativele de producție meșteșugărească din orașul și regiunea noastră.

Pentru îndeplinirea obiectivelor propuse în chemare, muncitorii de la cooperativa de producție meșteșugărească „Solidaritatea țîmpărilor” au organizat mai bine întrecerea socialistă, antrenînd 80 la sută din numărul total al muncitorilor, în întrecere.

În această cooperativă s-au format 12 echipe de producție care sînt în întrecere între ele. În cadrul acestei întreceri pe locul I s-a clasat echipa condusă de tov. Ștefan Micușla, care, în luna aprilie, și-a depășit norma cu 21,2 la sută. Din această echipă s-au mai evidențiat tov. Alexandru Varga, care și-a realizat norma în proporție de 136 la sută.

O altă echipă, condusă de tov. Alexandru Dulec, și-a depășit norma cu 15,6 la sută. Din această echipă s-a evidențiat tov. Francisc Lenhardt, realizîndu-și norma în proporție de 118 la sută.

La creșterea producției a contribuit în mare măsură și brigada utemistă condusă de tov. Iosif Calbuc, care și-a depășit planul pe luna aprilie cu 20,7 la sută.

Rezultate bune au obținut muncitorii de la „Solidaritatea țîmpărilor” și în lupta pentru economii. În luna aprilie, prin folosirea cu chibzuință a materialelor auxiliare, s-a realizat o economie în valoare de 1922 lei.

Planul cooperativelor pe luna aprilie a fost depășit. La data de 27 aprilie, cooperatorii lucrau în contul zilei de 14 mai.

★

La cooperativa meșteșugărească „Rezistența” din orașul nostru, lucrătorii au depus o muncă neobosită pentru îndeplinirea planului pe luna aprilie.

Astfel, planul global al cooperativei a fost realizat în proporție de 105,6%. Echipa de lucru de la secția cablare a fiilor, folosind metoda sovietică a Inginerului Zaharov și-a depășit norma cu 300%.

De la secția torcatorie s-a evidențiat Ștefan Tolci, care și-a depășit norma cu 225%, apoi Gheorghe Stănilă care și-a depășit norma cu 220% și Andrei Sikler, care a avut o depășire de normă de 181 la sută.

Din secția de pieptănătorie a obținut rezultate mai bune Florica Murgu, care și-a depășit norma cu 216% și Mihail Kozsik, care a avut o depășire de 172%.

Și muncitorii Barbara With, Rozalia Popa și Maria Vereș, care lucrează la roata de tors, au obținut rezultate frumoase în muncă.

În ultimul timp clișii care înainte nu erau folosiți, sînt întrebuințați la confecționarea trîmburilor gospodărești, strecurătorilor, căpeștelor, etc. De asemenea se fac covorașe din cîneșă de bună calitate.

Sărbătoarea proclamării independenței de stat a țării noastre

Bintuia acum 77 ani un nou suflu de libertate. Popoarele din Peninsula Balcanică se ridicaseră la luptă pentru scuturarea jugului turcesc, împotriva căruia luptaseră alina vreme și țările românești. În sprijinul popoarele dornice de libertate, s-a ridicat marele popor rus, vajnicul luptător împotriva asupririi o-mane.

Boierimea, stăpîn pe atunci, la noi nu dorea însă independența țării, pentru că multă vreme Poarta otomană îi asigurase exploatarea în vole a maselor populare. Nici burghezia, care locuise alături cu moșierimea împotriva oamenilor muncii nu dorea independența. Prusacul Carol, reprezentantul acestei coaliții, se conducea după ordinele lui Bismarck sau ale Habsburgilor care nu doreau cu nici un chip crearea unor state independente puternice în această parte a Europei. Ei voiau să-și extindă aici stăpînire pe seama putredului Imperiu Otoman. Nici englezii nu vedeau cu ochi buni eliberarea țărilor din jugul Imperiului turcesc, ale cărui bogății și le însușeau tot mai mult.

Cu toate acestea, în ziua de 9 mai a anului 1877, s-a votat moțiunea proclamării independenței de stat a României, sub presiunea marilor manifestanți care veniseră din toate unghiurile țării și înconjuraseră clădirea Camerei din București.

Rusia, care discutase „ca stat cu stat” cu țările principale românești, și-a trimis în curând oștile împotriva asupritorilor turci, dar stăpînit de atunci al țării noastre au stat timp de două luni de-o parte, în „neutralitate”.

Forțele vici ale țării, mai ales țărănimia care spera că va dobîndi și dreptate socială, își pusese însă toată nădejdea în independența națională. În curînd, cînd comandantul rus învîta și armata română să participe la asaltul Plevnei, poporul nostru pornește cu multă însuflețire

în războiul drept prin care, „să scape de turci, de jug, scumpa noastră țară” cum spune Alecsandri prin vorba sergentului Mătrăgună, „curcanel” de la Vaslui.

Tot greul războiului a fost dus atunci de masele țărănești. Alături de viteazul ostaș rus, a luptat eroic ostașul român, clementînd pe cîmpul de luptă tradiția frăției de arme romîno-ruse. În timp ce bogătașii își manifestau „patriotismul” aplaudind de departe, la Plevna, gornistul Ștefan Furtună, cu singele giră pe frunte, suna atunci pe reduta Grivița. Grigore Ioan al Lucii în luptă cu otomanii smulgea steagul cu semnul, simbol al jugului de veacuri. Ziarele burgheze de atunci n-au vorbit despre el, nici despre eroiul călăraș Vasile al lui Tudor și nici de multele mii și mii de eroi, oameni simpli, săraci, umiliți, care-și vărsau singele, murind pentru neîntinarea țării. Mari au fost sacrificiile țărănimii noastre în luptele anului acela. În timp ce unii luptau la Plevna, celor de acasă li se lua și cenușa din vală pentru susținerea războiului, iar la București bolerii se făceau de petreceri. Au rămas de pomenit banchetele lor din acele vremuri, ca și afacerile murdare cu imbrăcămintea putredă și hrana stricăcă pe care o vindeau armatele.

Dar a trecut războiul; turcii au fost înfrinși și țara a scăpat de jugul otoman. Țăranii care s-au mai întors la vetrele lor așteptau acum să li se facă și lor dreptate. Cînd, rușii de foame, și-au cerut-o, burghezia și moșierimea le-a răspuns cu gloanțe, cu închisori și hațjocură. Între alții țărani așteptați cu prietelul războiului din 1888, erau și 60 dintre cei care se distinseră în luptele de la Plevna. Ei scriau cu amărăciune: „... cînd cu aducerea prizonierilor turci la căderea Plevnei, nu au fost hațjocuri de armata romînă așa cum fuserăm noi pînă la aducerea în menagiul cazărmei marmozonului”. Nici gornistul erou Ștefan Furtună n-a avut o soartă mai bună. În 1907 pleatul lui, care purtase de-

corațiile primite la Plevna, a fost curiat de gloanțele burghezo-moșierimii.

Era evident că la Plevna n-a fost cucerită adevărata independență, că în locul stăpînirii otomane se ridicase mai apăsătoare, mai hrăpărească stăpînire burghezo-moșierimii și a capitaliștilor străini care jefuiau țara de la un capăt la altul. Cei instalați la conducerea țării se întreceau care mai de care, s-o vîndă marilor capitaluri engleze, franceze, nemțești sau americane.

Adevărata independență a fost cucerită abia cu 67 ani mai tîrziu, în focul luptelor de nimicire a hillerismului. Abia atunci, în 1914, în condițiile înfrînării victorioaselor Armate Sovietice, poporul nostru a pășit, sub conducerea forțelor patriotice în frunte cu comuniștii, la răsturnarea dictaturii fasciste antonoscience și la eliberarea definitivă a țării. Din nou au luptat cot la cot ostașul român și ostașul rus, înfrînd și mai mult frăția de arme de pe cîmpul de luptă de la Plevna.

Cucerirea adevăratei independențe a țării, prin alungarea de la conducere a exploatare, a însemnat începutul epocii în care poporul nostru se bucură într-adevăr de libertate. Masele de oameni ai muncii din țara noastră, cu sprijinul vitezelor Armate Sovietice au cucerit suveranitatea deplină a statului nostru.

Azi țara noastră cunoaște în urma cuceririi adevăratei independențe, un avînt la care nici nu gîndea soldatul din tranșeele Plevnei de la 1877. Poporul român liber, stăpîn pe soarta sa, își închină forțele construcției socialiste și luptei pentru consolidarea necontenită a statului nostru democrat-popular. Alianța și prietenia de nezdruincat cu marea Uniune Sovietică, apărătorul ferm al cauzei libertății popoarelor, este garanție sigură a independenței noastre naționale, a viitorului nostru luminos.

Se amenajează o nouă bază sportivă

O după amiază ca oricare alta. Munca pe terenul sportiv „Progresul” se desfășoară într-un ritm tot mai viu, mai elocvent. În sectorul stadionului se văd grupuri de tineri sportivi de la întreprinderile comunale Arad, care lucrează cu elan tineresc. O grupă ajută la transportarea cărămizilor și la tăierea ploilor, alta care cu roabele pămîntului scos de săpăturile ce nivelează terenul. Un grup mai gălăgios zorește la dărîmarea zidului care împrejmuia vechiul teren. Vor avea nu peste multă vreme un stadion mai mare.

Nu demult pe acest teren domnea o liniște desăvîrșită. Vechia conducere a colectivului sportiv nu s-a interesat de dezvoltarea sportului. Datorită acestui fapt, relucerea bazelor

sportive s-a trăgînat mai bine de trei ani. Noua conducere a colectivului, sprijinită de Comitetul orașenesc P.M.R. și de către Comitetul orașenesc pentru cultură fizică și sport, a pornit la o muncă organizată în vederea relucării bazelor sportive. În proiect figurează două terenuri de fotbal: unul pentru jocuri oficiale, care va fi gazonat și altul, cu zgură, va servi pentru antrenamente. Stadionul va avea o pistă cu 6 culoare pozitive regulamentului internațional de atletism. Se construiesc încă două terenuri de volei și unul de baschet. În munca organizatorică, un sprijin deosebit a dat tov. Tudor, secretarul colectivului sportiv și tov. Buda, directorul întreprinderii comunale Arad,

care a format o comisie de control în vederea bunului desfășurări a lucrului. Tov. Harlei Manose a mobilizat echipele sportive, a dus o muncă de lămurire în rîndul muncitorilor de la întreprinderile comunale Arad, care au ieșit cu multă bucurie la muncile de amenajare. Aceasta a făcut posibil ca lucrările, nu demult începute, să fie acum într-un stadiu înaintat.

Amenajarea bazelor sportive s-ar putea încheia în curînd, dacă și celelalte întreprinderi ale colectivului „Progresul” ar contribui efectiv la muncă.

Comitetul orașenesc pentru cultură fizică și sport îi revine sarcina să mobilizeze la relucerea bazelor sportive „Progresul” și alte colective sportive din orașul nostru.

Din activitatea organizațiilor U. T. M.

După alegerea noului organ de conducere

În urma alegerii noului organ de conducere al organizației de bază U.T.M. de la gospodăria colectivă „Viața Nouă” din comuna Sintana, munca organizației se îmbunătățește zi de zi.

Organizația de bază U.T.M. are un plan de muncă în care sînt prevăzute sarcini concrete pentru fiecare U.T.M.-ist. Numărul U.T.M.-iștilor a crescut cu încă 7 tineri. Sediințele de comitet și adunările generale se țin cu regularitate, participînd 90—95 la sută din numărul total al U.T.M.-iștilor.

Din cadrul organizației U.T.M. au fost primiți 2 candidați de partid, iar cererile altor doi tovarăși pentru a deveni candidați de partid vor fi puse în curînd în discuția adunării organizației de bază P.M.R.

În vederea sprijinirii lucrărilor agricole din această perioadă, a fost prelucrată în cadrul organizației Hoțărîrea guvernului și partidului referitoare la însămînțările de primăvară, trîndu-se sarcini concrete fiecărui utemist. De pildă, utemistul Oscar Zimmerman a avut sarcina de a mobiliza, prin muncă politică, pe tinerii din atelierul de fierărie unde lucrează, pentru ca mașinile de semănat să fie reparate la timp, sarcină care a

fost dusă la îndeplinire. Mașinile au fost reparate cu 6 zile înainte de termen.

Din inițiativa organizației de bază U.T.M. s-a creat o echipă artistică alcătuită din 45 tineri utemiști și ne-utemiști, care au pregătit un bogat program artistic în cinstea zilei de 1 Mai.

Mulți tineri, după terminarea lucrului, se adună la colțul roșu din gospodăria colectivă, unde citește cărți. Printre ei se numără Eva Schneller, Ioan Doruț și alții. În prezent se cîntă în colectiv romanul „Secerișul”.

Pentru practicarea sportului, organizația de bază U.T.M. a mobilizat tinerii la amenajarea unui teren de volei și a unei săli pentru tenis de masă. S-a procurat de asemenea materialul necesar pentru amenajarea unei piste.

La amenajarea pistei GMA muncesc cu rivă utemiști și tinerii din gospodăria colectivă, cit și utemiști și tinerii de la S.M.T. și Școala profesională de laboranți.

În împlinirea zilei de 1 Mai, un număr de 50 tineri au curățat parcul din fața gospodăriei colective, au reparat băncile defecte, etc. În aceste munci s-au evidențiat Florica Popovici, Maria Selejan și alții.

Tralan Brîja, coresp.

Sprijin muncii de alfabetizare

Anul școlar de alfabetizare se apropie de sfîrșit. Mii și mii de oameni ai muncii din fabrici și de pe ogoare, au lichidat neștiința de carte, moștenirea de la regimul burghezo-moșieresc, care ținea poporul în întinerie pentru a-l exploata cît mai crunt.

Regimul de democrație populară a pus un accent deosebit pe ridicarea culturală a oamenilor muncii, creînd condiții pentru ca toți neștiutorii de carte să poată învăța, scrie și citi.

Mii de oameni ai muncii, pînă ieri analfabeți, pot acum să citească broșuri, cărți, ziare, etc. fapt care li ajută de zi în muncă lor.

În lupta pentru lichidarea completă a analfabetismului, un rol important au organizațiile de bază U.T.M. precum și fiecare tînar utemist.

Planara X-a a C. C. al U.T.M. ținează sarcini concrete organizațiilor U.T.M. pentru a se preocupa îndeaproape cu lichidarea neștiinței de carte.

Multe organizații de bază U.T.M. din raionul Gurahonț, dau sprijin activ în munca de alfabetizare.

O contribuție însemnată la lichidarea neștiinței de carte dau cei 80 de instructori voluntari, responsabili ai

cursurilor de alfabetizare, recomandați pentru această muncă de către organizațiile U.T.M.

Învățătorii utemiști Mîrcea Ungur din satul Tisa, Ioan Dărău din satul Tărmure, Teodor Hubăr, din Bontăști și alții au depus eforturi înnumerate de succes, în cadrul cursurilor de alfabetizare.

Mai sînt însă în cuprinsul raionului unele organizații de bază U.T.M. care nu dau importanța cuvenită acțiunii de alfabetizare. Organizația de bază U.T.M. din satul Tohești, al cărei secretar este tov. Arghil Goia, organizațiile de bază din Hălmăgel, Sîrbi, Luncoșoara și altele nu controlează munca utemiștilor care au sarcini concrete în această direcție, nu ajută și nu îndrumă în suficientă măsură pe tinerii învățători la lichidarea neștiinței de carte. E necesar ca aceste organizații de bază U.T.M. să ducă munca de lămurire în rîndul analfabeților pentru a-i mobiliza la cursurile de alfabetizare.

Aceste lipsuri se datorează și Comitetului raional U.T.M., care nu a analizat felul cum muncesc tinerii în direcția alfabetizării.

Adam Toșca, coresp.

Și întovărășirea din Siria a terminat însămințările

Colectivul de muncă de la întovărășirea agricolă din Siria a reușit, cu sprijinul primit din partea S.M.T.-ului Șeula, să termine însămințările de primăvară.

S-au însămințat pe lingă grîu și porumb, cartofi, fasole dovleci, roși,

floarea soarelui, varză timpurie, pepeni verzi.

Tovarășii care s-au evidențiat în această muncă sînt Constantin Lămoș, Gheorghe Ignuța și Petre Neamtu.

V. Naghi, coresp.

GEORGE COȘBUC

Marele poet George Coșbuc este unul din cîntăreții noștri cel mai iubii care, asemînd lui Eminescu, s-a străduit să înfrunghie cu o rară măiestrie, în versurile lui, năzuințele poporului nostru. Simțindu-se „înmînat în inimă neamului” său, Coșbuc a dat glas în poezii revoltei poporului obidit contra stăpînirii tiranice și a făcut din poeziile lui arme de luptă pentru dreptate socială și libertate. El aparține poporului prin tot ce are mai bun în viața și creația sa.

George Coșbuc s-a născut în satul născăudean Hordou, la 8 septembrie 1876, pe cînd Mihail Eminescu își publica în „Familia” primele versuri. A crescut în mijlocul țăranilor născăudei, oameni oșteliți în lupta împotriva autorității Imperiului habsburgic pentru menținerea drepturilor cucerite încă de pe vremea existenței regimentelor grănicerești.

De la mama sa, care știa să povestească minunat o sumedenie de basme, Coșbuc a învățat să preluaseze comorile literaturii populare. Încă din clasele primare, „Georgică al popii” improviza lesne — după cum mărturisește el însuși — strigături și versuri populare. Talentul său poetic s-a dezvoltat și mai mult în anii cînd, elev al liceului din Născăud, citea cu pasiune operele lui Vasile Alecsandri sau traducea versuri din literatura germană, latină și greacă. A scris atunci nu mai puțin de 150 poezii, din care multe au fost publicate în „Muza Someșană”. Aceste poezii sînt pătrunse de accentele revoltei și chemării la luptă împotriva tiraniei:

Prinde-mi mînd pușcă la
Și-o descarcă-n tiranie!
Scapă scumpă la moșie
De sclavie negră, grea!

George Coșbuc rupe cu tradiția care se crease de cîteva generații în familia lui ca toți băieții să îmbrace haina clericală și, cu toate că tatăl său stăruia să urmeze teologia, el se înscrie la facultatea de filozofie din Cluj. Aici, prin muncă stăruitoare, caută să-și desăvîrșescă cultura literară. Serie și publică la „Tribuna” din Sibiu o mulțime de poezii. Dar, starea materială precară în care se zbătea, îl silește să renunțe la facultate. Ion Slavici îl salvează din lipsa angajîndu-l redactor la Tribuna. La 12 mai 1899 publică în „Tribuna” balada „Nunta Zamferei” care marchează o colitură însemnată în viața sa. George Coșbuc este chemat la București de către poetul „artel pentru artă” — Titu Maiorescu, cu intenția de a-l transforma într-un bard al moșierimii. Tînărul poet plecase din Sibiu plin de elanuri. Dar, ajuns acolo, a fost amarnic dezamăgit. Societatea boierescă îl primește cu indiferență sau dispreț. În mijlocul ei, Coșbuc se simțea singur, de prisos. El și-a dat seama nămaidecît că această societate continuă politica de distrugerea a oamenilor înzestrați cu adevărat talent. Această crîudă realitate de care s-a izbit în România burghezo-moșierescă a contribuit însă, pe de altă parte, la limpezirea conștiinței sale. Cu deosebire înverșunare s-a ridicat poetul în contra exploatarelor poporului său, începînd cu monarhia.

În poezia „Nu vrem pămînt” izbucnește toată ura moșieră a țărănimii sărace contra ciocolnii bulpave, pentru care pămîntul sînt al țărilor nu era decît un mijloc de îmbogățire. Mînia crește cu fiecare vers, pînă la explozia din strofa finală:

Să nu dea Dumnezeu cel sfînt
Să vrem noi sînge, nu pămînt!
Cînd nu vom mai putea răbdă,
Cînd foamea ne va răscula
Hristoși să fiți, nu veți scapa
Nici în mormînt!

Speriați de efectul acestor poezii, potențaii moșierimii și burgheziei s-au năpustit asupra poetului care se făcuse eroul țărănimii înfomătate. Ei însă, n-au putut înăbuși această avîntată chemare la luptă. Dimpotrivă, glasul poetului a cuprins masele și l-a însuflețit pe țăranii răsculați, în 1907. Ecoul ei a răsunat chiar peste hotare. Poezia „Nu vrem pămînt” a fost tradusă și în limba catalană și în limba pentru pămînt. Ea a apărut la noi în revista „Valra”, care îndeplinea pe atunci rolul de tribună a literaturii legate de viața patriei. În paginile sale s-au înfrînt Caragiale, Slavici, Coșbuc pe același front de luptă contra tuturor dușmanilor poporului. În coloanele publicațiilor: „Sămănătorul”, „Flacăra”, „Albina”, Coșbuc condamna literatura decadentă de pe atunci și căuta să imprime poeziei linia combativității puse în slujba oamenilor muncii. Versurile din volumul „Balade și idile” apărut în 1893 precum și cele din „Fîre de tori”, „Cîntec de vîlește”, „Ziarul unui pierde vară”, aducău o viziune sănătoasă asupra lumii și vieții care înfățișă felul de a gîndi și simți al poporului.

În tot ce a scris Coșbuc frează o înfrîntă dragoste pentru patrie, pentru frumusețile țării noastre, și pentru cel ce muncesc pe neleguilele ei. În patriotismul său stăruiește și se știe izvorul creației și frumuseții poeziei lui Coșbuc. El reușește să contureze o imagine vie a satului românesc și a

țărănilor muncitor. Întreaga sa poezie de altfel este o vastă frescă a vieții de la țară. Prezentarea luminoasă a muncii țăranilor în pastelurile „Vara”, „Faptul zilei”, „Noapte de vară”, nu izvoresc dintr-o viziune idilică ce deformează realitatea ci din înțelegerea suferințelor țăranimii prin care munca e o necesitate de viață. Descrierea muncii se împletește cu zugrăvirea naturii care nu rămîne numai un cadru, ci devine un element de seamă pentru exteriorizarea stărilor sufletești ale celor ce muncesc în mijlocul ei.

Una din formele prin care se manifestă de asemenea dragostea pentru popor a poetului e interesul deosebit cel arată folclorului nostru. George Coșbuc știe să pună în lumină, în creațiile sale, valoarea diamantină a producțiilor artistice populare ca în „Nunta Zamferei”, „Moartea lui Fulger” ș. a.

Frumusețea sufletească a oamenilor din popor e redată cu măiestrie rară în poeziile de dragoste: „La oglindă”, „Pe lingă boi”, „Numai una”, „Dragoste învîrșită”. Un mare merit al său e că prezintă sentimentele eroilor în strînsă legătură cu existența lor socială, cu lupta de clasă.

Înaltele însușiri ale oamenilor din popor se dezvăluie în toată măreția lor în vijelia luptei pentru libertate. Dorul de libertate e cîntat cu înfăptuire în poeziile consacrate războiului pentru independență, precum și în „Moartea lui Gelu”, „Oștenii lui Tudor” și „Decebal către popor”.

Trecutul nostru național e interpretat realist în aceste poezii. Eroii istoriei noastre sînt priviți sub aspectul lor omenești, nu sînt idealizați. Dragostea lor de patrie e strîns legată de ura contra exploatarelor. Revolta îm-

plăvă exploatareii capătă expresie în multe din poeziile lui Coșbuc, culminînd cu „Nu vrem pămînt” — prin energia și suflul puternic care dă acestei poezii un adevărat caracter epic.

O sinteză lirică a vieții de suferință, muncă și luptă pentru libertate e „Doina” care exprimă jalea, revolta, setea de viață și ura omului din popor contra exploatarelor.

Trăgîndu-și seva din viața și lupta poporului muncitor, poezia lui Coșbuc a fost însușită cu drag de masele populare. Acea asemenea unui izvor de munte limpede și proaspăt, și-a lăsat vad spre inima miilor de oameni ai muncii. Prin această poezie combativă, Coșbuc a luptat cu dîrzenie de iobag răzvrătit contra tuturor impiaților poporului său.

Viața de hărțuiri neîntrerupte pe care era silit s-o ducă, la seculuit de puteri înainte de vreme. Unele momente de bucurie erau acelea cînd petrecea în tovărășia prietenilor lui buni, Caragiale și Vlașcu, ori cînd, mînat de dor, se strecura în Ardeal și împreună cu Emil Isac sau alți tineri — cutreera străzile Clujului, Aradului și Sibului.

La 9 mai 1918, George Coșbuc, cîntărețul bucuriei de a trăi, se stînge din viață.

Critica burgheză a încercat să înăbușe revolta poeziei lui înfăptînd-o printr-o prismă idilică. Dar avea să vină ziua prevestită în „Cîntec barbar” cînd „lași dădători de porunci” trebuiau să se prăbușească și adevărul să triumfe. Ziua aceasta a venit. Masele de oameni ai muncii din țara noastră au descoperit și cîntecul lui Coșbuc. Ele cum spune poetul Mihail Beniuc, răsună azi slobode, sub taldrurile bogate ale steagului de luptă purtat de clasa muncitoare.

H. Turuc

A apărut

„Carnetul agitatorului” nr. 5

Acest număr al „Carnetului agitatorului” publică articolul „Pentru continuă îmbunătățirea agitatiei politice în rîndurile oamenilor muncii” de V. Popot. În articol sînt arătate succesele obținute de organizațiile de partid și de colective de agitatori în aplicarea hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile de îmbunătățire a agitatiei politice în rîndul oamenilor muncii, hotărîre de la a cărei apariție s-a împlinit un an. Totodată articolul analizează principalele lipsuri ale muncii de agitație și arată cîteva din sarcinile organizațiilor de partid în ce privește ridicarea muncii politice de masă la un nivel mai înalt.

Colectivele de redacție ale gazetelor de perete și colectivele de agitatori găsesc în articolul „Ziua presei comuniste” o serie de îndrumări folositoare pentru munca lor. Articolul „Un buget al construcției sociale și al ridicării nivelului de trai” explică principalele prevederi ale bugetului nostru de stat pe anul 1954; la rubrica „Cifre și fapte” sînt redată cîteva cifre din bugetul Uniunii Sovietice pe anul acesta.

Articolul „Agitația vizuală pentru un regim strict de economie” de Dușan Vlaicu, instructor al Comitetului orașenesc P.M.R. Arad, înfățișează experiența pozitivă a organizațiilor de partid de la întreprinderile „Teba”, „30 Decembrie” și „Libertatea” în folosirea agitației vizuale.

Multe învățăminte folositoare pot găsi agitatorii în articolul „Agronomul — un agitator pentru aplicarea metodelor avansate”. Redînd experiența Inginerului agronom Mihail Mădăc, articolul arată cum pot folosi agronomii diferite mijloace ale muncii politice de masă, pentru a explica țăranilor muncitorii de ce și cum trebuie executate lucrările de întărire a culturii porumbului și cartofului.

La rubrica „Pe teme internaționale” se publică articolul „Conferința de la Geneva” de Gh. Popa.

Scrisori către redacție

Ce fel de mîncare se servește uneori la restaurantul „Victoria”

Împreună cu mai mulți tovarăși, am intrat în seara zilei de 4 mai a. c. să luăm o gustare la restaurantul „Victoria” de pe Bulevardul Republicii din Arad.

Nu după mult timp, sosește o chelneriță, care după aparență și după cum veți vedea mai jos pare șmecheră. Ne întreabă prietenos:

— Ce doriți tovarăși?
— Ceva de-aie mîncării?
— Vă dau mîncare caldă că e mai bună, salamul (încet) este vechi și...
— Aduci ce vrei tovarăși! Nu după mult timp, apare chelnerița cu patru porții voluminoase de mușchi vînațore.

— Este cea mai bună mîncare! — zise ea și plecă.

Nu însă n-am fost de același părere, cînd am început să mîncăm. Ce să vedem! Mîncarea era stricăcă și acră. Am depus furciulițele și gata, n-am mai putut mîncă. Apare chelnerița împreună cu responsabilul restaurantului:

— Tovarășe, mîncarea e stricăcă — le-am spus noi.

Nu tovarăși, nu e stricăcă, ne-a răspuns responsabilul, doar știu eu. Au mai gustat însă și alții mîncarea. Era într-adevăr stricăcă.

După cele petrecute, sînt de părere că secția sanitară a orașului trebuie să facă un control riguros și cît mai des asupra felului cum se servește mîncarea la restaurantul „Victoria”, iar Trustul alimentației publice să ia măsuri de sancționare a celor vinovați.

V. I. Munteanu, coresp.

Informații

— În ziua de 10 mai, orele 19, va avea loc în sala de repetiții a Filarmonicii de Stat Arad, un concurs pentru angajarea de coriști pentru vocile de alto și bas pe dalști în categoria a X-a și a VIII-a de salarizare, cu jumătăți de normă. Se pot prezenta și angajații alor întreprinderi și instituții, întrucît repetițiile corului vor avea loc numai seara. Candidații vor prezenta un cîntec la libera alegere, din care să reiasă calitățile lor vocale și de muzicalitate. Nu se cere cunoașterea notelor.

— Toți medicii stomatologi, dentiști și tehnicieni dentari sînt invitați de a se prezenta în interesul țării, cu toate celele profesionale, la Secțiunea sanitară a orașului pentru clarificarea situației lor și pentru a fi luați în evidență. Zilele de prezentare sînt: 10 și 12 mai 1954, orele 7.30—10.

— Căutăm pentru închiriere coștoare mecanice pentru recoltarea lucrațiilor și trifoi. Adresa: „Combinatul „Produlimint” Arad, str. Anatole France nr. 3 (Fost Goldis).

Să fie lichidată rămânerea în urmă a însămințării în raionul Ineu

Acum, când lucrările agricole de primăvară trebuie să înceapă în câteva zile, se pune întrebarea: de ce raionul Ineu este codăș în actuala campanie agricolă? La această întrebare, pusă mai multor tovarăși cu munci de răspundere din acest raion, ei au răspuns în felul următor: „Timpul nu ne-a permis să înaintăm”. Această afirmație nu-i lipsită în întregime de adevăr, deoarece în raionul Ineu, ca de altfel în întreaga regiune, timpul a fost uneori nefavorabil însămințării. Dar se ivesc alte întrebări la care tovarășii cu munci de răspundere din acest raion dau din umeri. De pildă, se pune întrebarea: de ce în raionul Ineu nu se aplică pe scară mai largă metodele agrotehnice, sau de ce există lipsuri atât de serioase în contractarea plantelor industriale?

Umblând prin mai multe comune din raion, stînd de vorbă cu președinții sfaturilor populare, cu secretarii organizațiilor de bază, cu deputații, se poate trage concluzia că încă de la bun început a lipsit și lipsește și acum o temelnică muncă de îndrumare și control pe teren, lipsește — în mai multe comune — munca politică pe care ar trebui să o desfășoare organizațiile de bază sătești, lipsește îndrumarea calificată agrotehnică pe care ar trebui să o dea agronomii și tehnicienii secției agricole raionale.

Tov. Vasile Gașpar, inginer șef al secției agricole a statului popular raional, arată și el că „timpul n-a permis ca în raion să se respecte planul de cultură” și să se aplice metodele agrotehnice avansate. Din situația prezentată de el a reieșit că, pînă acum câteva zile, la sîcila de zahăr s-a realizat planul doar în proporție de 62 la sută, la cîneșă 34 la sută, la tutun 28 la sută, la plante medicinale 32 la sută, la legume și zarzavaturi 77 la sută, etc., că pe raion a fost prevăzut să se însămineze 650 ha., cu porumb în cuiburi așezate în pătrat și s-au însăminat doar 83 ari în comuna Seleuș, de către țăranii muncitori Gheorghe Răduș și Gheorghe Moșcan.

Din însăși afirmațiile tov. Gașpar reiese că țăranii muncitori din raion nu sînt îndrumați decît în mică măsură de agronomii și tehnicienii agricoli raionali, cu toate că aceștia sînt repartizați pe grupe de comune, avînd planuri de muncă asupra felului cum să-și desfășoare activitatea. Acest lucru dovedește pasivitatea și moleșala care a cuprins colectivul de ingineri și tehnicieni ai secției agricole raionale, care scotocesc că aplicarea metodelor agrotehnice avansate — cum e de pildă, însămințatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat — se va face de la sine, fără ca ei să-și bată prea mult capul cu îndrumarea cultivatorilor în mod concret, la fața locului.

Datorită faptului că în comuna Ineu, reședință de raion, nu s-a acordat atenția cuvenită aplicării regulilor agrotehnice, planul de însămințări pe comună a fost îndeplinit pînă acum cîteva zile, doar în proporție de 63 la sută, la cîneșă 33 la sută, la plante medicinale 30 la sută.

Rămînerea în urmă a însămințării în comuna Ineu, neaplicarea regulilor agrotehnice avansate în cultivarea plantelor nu este întîmplătoare. Aici altă organizația de bază, cît și comitetul executiv al sfatului popular comunal, în frunte cu Alina Dehelean, nu se preocupă de mobilizarea tuturor forțelor în vederea îndeplinirii la timp și în bune condițiuni a planului însămințării de primăvară. Organizația de bază desfășoară o slabă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori pentru a-i convinge asupra însămințării la timp a culturilor, asupra avantajelor aplicării metodelor agrotehnice. În comună nu se folosesc toate mijloacele pentru intensificarea lucrărilor. Nu există gaza de perete pe care să se popularizeze frunțașii la însămințări, metodele lor, și să fie criticați codășii. În vitrina din fața sfatului popular comunal, unde se obișnuia să se afișeze înaintea ușii articole, acum sînt lipite niște afișe. Tabla de onoare, pe care ar trebui să fie trecuți acei țăranii muncitori care și-au însăminat la vreme pămîntul, stă în sala de ședințe a sfatului popular.

În munca pentru grăbirea ritmului însămințării nu sînt antrenati toți deputații sfatului popular comunal. Deputații Florea Bondor, Nicolae Tămăș, Gheorghe Păușan și alții nu desfășoară aproape nici o muncă, iar sfatul popular nu-l trage la răspundere pentru îndeplinirea unor sarcini încredințate.

Iată cum stau lucrurile în comuna Ineu, chiar sub ochii membrilor comitetului executiv al sfatului popular raional cît și ai comitetului raional de partid.

O situație asemănătoare ca la Ineu găsești în comuna Cernei precum și în alte comune ale raionului.

Precum mică importanță se acordă în raionul Ineu însămințării plantelor tehnice ca: sfecla de zahăr, cîneșă, tutun, precum și legumelor și zarzavaturilor. Delegații întreprinderilor contractante ca: Fabrica de zahăr din Arad, „Plafar”, „11 Iunie” și altele nu-și fac pe deplin datoria. În loc să stea de vorbă cu oamenii, în loc să-i lămurească asupra avantajelor însămințării plantelor tehnice, delegații acestor întreprinderi stau mai mult în localurile sfaturilor populare, așa cum procedează de exemplu Ioan Vlad, Nistor Cojocaru și Petru Stepici, de la Fabrica de zahăr.

În fața organelor de stat și de partid din raionul Ineu stă acum sarcina cea mai arătoare, de a mobiliza toate forțele și mijloacele ca numai în decurs de cîteva zile, folosind fiecare zi prețioasă, planul însămințării la toate culturile din epoca I-a și a II-a să fie realizat în întregime. Inginerii și tehnicienii agronomi din acest raion au sarcina de a îndruma pe oamenii muncii de pe ogoare să execute toate muncile agricole în timpul cel mai scurt, aplicînd metodele agrotehnice avansate. O mare atenție să se dea însămințării porumbului în cuiburi dispuse în pătrat. În aceste, cîteva zile în care se mai poate însămina, nu trebuie prețuiești nici un efort în vederea terminării însămințării.

Se cere acum, mai mult ca oricînd, din partea organelor de stat și de partid din acest raion, să-și dovedească toată puterea lor de muncă și forța lor mobilizatoare pentru terminarea în cel mai scurt timp a însămințării!

I. Borșan

Prin bibliotecile din regiune

ÎN SPRIJINUL CREȘTERII PRODUCȚIEI AGRICOLE

Conducerea bibliotecii raionale din Ineu s-a străduit să îmbogățească conținutul fondului de cărți. Biblioteca dispune acum de un număr de peste 8900 volume de cărți ideologice, tehnice și literare. Pentru păstrarea lor în bune condițiuni cît și pentru buna servicie a cititorilor, colectivul de conducere a bibliotecii în frunte cu tov. Gheorghe Burea, și bibliotecarul Ioan Bordinu, au aranjat cărțile după sistemul clasificării zecimale.

Pentru atragerea a cîți mai mulți cititori, conducerea bibliotecii aplică diferite metode.

Așa, de pildă, sînt ținute cu regularitate recenzii. Nu de mult a avut loc recenziia cărții „Zorile” și recenziia filmată intitulată „Viața fetei” a țăranilor în gospodăriile agricole colective”, la care a dat explicații necesare profesorul Tereza Silaghi. Biblioteca a organizat 25 cercuri de citit pe circumscripții. Majoritatea responsabililor acestor cercuri sînt deputați. În circumscripțiile deputaților Emilia Buji și Florea Gomboș au fost prelucrate recent broșurile intitulate „Pentru continuarea dezvoltării creșterii animalelor”. „Cum s-au obținut 20.000 kg. cartofi la ha.” cît și alte cărți și broșuri legate de problemele mării producției la hectar și ale dezvoltării creșterii animalelor.

Toate aceste metode cît și popularizarea noilor cărți apărute, prin expoziiții, vitrine și liste de recomandare la domiciliul cetățenilor, au făcut ca numărul cititorilor să crească. Așa, de pildă, în cursul trimestrului I al acestui an, numărul cititorilor s-a ridicat la 690. Au fost împrumutate 1030 de cărți. Printre cititorii activi ai bibliotecii se numără țăranii muncitori Teodor Tonjan, Maria Crișan, Teodor Tămăș, funcționarul Ioan Cupaș, pionierii Pavel Ciucea, Ioan Croitoru și mulți alții.

TOT MAI MULȚI CITITORI

O activitate rodnică desfășoară și biblioteca de la cîminul cultural „Ioan Slavici” din Șiria, raionul Arad. Biblioteca are un număr de peste 4000 volume de cărți în limbile română, maghiară și germană. Responsabilul ei, tov. Dumitru Crișan, a reușit ca prin recenzii, popularizarea cărților prin cele 8 cercuri de citit, vitrine, etc. să obțină bune rezultate. În cursul lunii martie, numărul cititorilor s-a ridicat la peste 370, iar în cursul lunii aprilie la peste 390. Printre aceștia se găsesc Petru Pelica, Zena Micăuș, Gheorghe Văgăliu, țăranii muncitori, Mioara Tripa pionieră și alții.

de un sprijin măl larg din partea întreprinderilor industriale, în aprovizionarea cu piese de schimb, executarea unor

reparații, ajutor tehnic calificat, etc.

Sarcina conducerii stațiilor de mașini și tractoare, sprijinite de comitetele de întreprindere și îndrumate de organizațiile de partid, este de a folosi cît mai bine aceste posibilități, printr-o permanentă preocupare de îmbunătățirea organizării muncii. E necesară o minuțioasă stabilire a itinerariului de lucru al fiecărui brigăz de tractoriști, astfel încît să se restrîngă cît mai mult deplasările în gol. O atenție deosebită trebuie dată aprovizionării la timp, cu combustibil și lubrifiant, precum și îngrășirilor la timp și în bune condiții a tractoarelor și mașinilor, pentru prelungirea duratei lor de funcționare. Pentru folosirea cît mai completă a capacității de lucru a tractoarelor, o mare importanță o are alcătuirea de cuplaje — din mai multe mașini agricole, tractoare, potrliv cu specificul lucrărilor de executat. Comitetele de întreprindere și organizațiile U.T.M., sub îndrumarea organizațiilor de partid, au datoria de a organiza, populariza și stimula întrecerea socialistă, de a răspîndi experiența mecanizatorilor sovietici și a celor mai buni tractoriști din țara noastră. O atenție deosebită trebuie dată urmării întrecerilor pentru titlul de „cel mai bun tractorist”, pe stațiune, pe raion, pe regiune.

Fiecare muncitor, tehnician, inginer sau funcționar din S.M.T.-uri trebuie să fie pătruns de faptul că prin activitatea S.M.T.-urilor se oglindește una din formele principale ale sprijinului pe care clasa muncitoare îl acordă țăranilor muncitoare în vederea sporirii producției agricole. Ei trebuie să lupte necontenit pentru un volum cît mai mare de lucrări, pentru o calitate cît mai înaltă a lucrărilor, pentru un preț de cost cît mai redus.

Îndeplinind aceste sarcini, mecanizatorii din S.M.T.-uri își vor aduce contribuția de mare însemnătate în lupta pentru recolte bogate, pentru bunăstarea oamenilor muncii.

Răspunsurile unor activiști pe tărîm social din diferite țări la întrebarea pusă de „Literaturnaia Gazeta” în legătură cu conferința de la Geneva

MOSCOW. (Agerpres).

„Literaturnaia Gazeta” a organizat o anchetă în cadrul căreia a cerut unor activiști pe tărîm social din diferite țări să răspundă la întrebarea: „Ce așteaptă oamenii simpli din țările dvs., de la conferința de la Geneva?”

În răspunsul său scriitorul american Howard Fast spune printre altele: „Țara noastră are oameni mulți, dar nu este așa ușor și simplu să le auzi glasul. Zi de zi poporul i se îndrăgă că conferința de la Geneva ar fi o monneală, o minciună, că de la această conferință nu se poate spera nimic și nu se poate aștepta nimic”.

Mai departe Howard Fast arată că:

Poporul nostru nu-și pune mari speranțe, deoarece speranțele lor au fost prea des distruse de sălbăticia și ura împotriva oamenilor propovădita de Dulles. Poporul însă dorește multe. El dorește pacea și posibilitatea de a trăi și de a munci pentru sine și pentru copiii săi.

Scriitoarea australiană Katherine Susannah Richard scrie în răspunsul său:

„Oamenii simpli din Austria își exprimă speranța că conferința de la Geneva va sluji cauzii păcii. În adunări și mitinguri ei cer ca guvernul să împiedice extinderea războiului din Indochina, să lupte pentru reglementarea pașnică în Coreea”.

Geneva a devenit centrul marilor speranțe încă din ziua cînd Uniunea

Sovietică a propus convocarea conferinței celor cinci mari puteri, cînd această propunere a fost admisă — scrie în răspunsul său Hewlett Johnson, decanul de Canterbury. Oamenii simpli din Anglia, Franța și din multe alte țări așteaptă de la conferința de la Geneva rezolvarea problemelor litigioase, intensificarea relațiilor culturale și a comerțului între Răsărit și Apus. Ei cer în primul rînd încetarea focului în Indochina.

Vorbînd despre speranțele pe care le pune poporul francez în conferința de la Geneva, generalul Pellé, membru al Consiliului Republicii, spune printre altele:

— În ceea ce privește Vietnamul, oamenii cinstiți din Franța doresc ca guvernul francez să revină la acordul din martie 1946, semnat de reprezentanții Franței și de președintele Ho St Min. Acesta este scopul lor, dar își dau seama că a-l realiza la Geneva nu este ușor. Ei înțeleg că atmosfera este viciată, că este foarte greu să se ducă tratative.

Cu toate acestea francezii cinstiți cer întreruperea imediată a focului în Vietnam, în scopul reglementării pașnice definitive între unii și alții.

Cunoscutul om politic german Wirth, fost cancelar al Reichului scrie:

Poporul german dorește să aibă loc tratative directe între Franța și guvernul legal al Vietnamului. El se pronunță împotriva tendinței de a transforma războiul din Indochina într-un al treilea război mondial.

Ziarele străine despre conferința de la Geneva

DJAKARTA. (Agerpres).

Comentînd lucrările conferinței de la Geneva, ziarul „Duta Masarakat” scrie: „În încercările sale de a rezolva problema Indochinei, conferința de la Geneva a făcut un progres important. La Geneva a fost invitată delegația Republicii Democratice Vietnam. Acest lucru trebuie considerat ca un pas înainte în rezolvarea problemei indochineze”.

Vorbînd în continuare despre presuarea exercitată de Statele Unite asupra Franței, ziarul subliniază că „rezolvarea conflictului indochinez ar fi fost considerabil accelerată și înlesnită, dacă guvernul francez ar respinge mediația americană”.

Ziarul „Binlang Timua” salută dorința crescîndă a popoarelor de a obține rezolvarea pașnică a problemei coreeană și indochineze. El cheamă popoarele Asiei la crearea unei unități trainice. „Dacă se va crea o asemenea unitate — arată ziarul — se va pune capăt pentru totdeauna sistemului colonial al puterilor occidentale în Asia”.

HAGA. (Agerpres).

Săptămînalul „Haagche Post”

publică un articol consacrat conferinței de la Geneva.

În politica țărilor occidentale, se spune în articol, există un punct slab. Occidentul este scindat, și cauza acestor scindări o constituie contradicțiile fatale între punctul de vedere al Statelor Unite și cel al vechilor lor aliați... Cine sfidează legile istorice, scrie săptămînalul, va pierde întotdeauna. Avem sentimentul neplăcut că America nu vede de aceste legi și se cramponează de pozițiile pierdute.

În momentul de față guvernele sînt convinse că Uniunea Sovietică și China se străduiesc să asigure securitatea teritoriilor lor și doresc pacea. Se consideră posibilă obținerea unei înțelegeri în Indochina...

„Ni se pare, continuă „Haagsche Post”, că conferința de la Geneva trebuie privită în lumina celor expuse mai sus. Importantă este poziția pe care o va adopta China comunistă, deoarece împrejurarea dacă Foster Dulles vrea sau nu să-o recunoască are în fond puțină importanță. China există și trebuie să luăm act de existența ei”.

Presă indiană despre rezultatele recente conferințe de la Colombo

NEW DELHI. (Agerpres).

Rezultatele recente conferinței de la Colombo a primilor miniștri ai Indiei, Pakistanului, Ceylonului, Birmaniei și Indoneziei, sînt amplu comentate de presa indiană. După cum se știe, această conferință a arătat că în Asia începe să existe o unitate tot mai strînsă între țările sudasiatice, care resping politica de război și de creare a unor blocuri agresive, preconizată de S.U.A. Tocmai acest lucru îl relevă ziarul indonez, care subliniază că acordul la care s-a ajuns în urma conferinței de la Colombo are o importanță „istorică” pentru țările din această regiune a lumii.

Subliniînd faptul că conferința de la Colombo s-a ocupat de problema încheierii păcii în Indochina, ziarul „Hindu” scrie că „trăsătura cea mai importantă a conferinței o constituie contribuția constructivă pe care a adus-o la soluționarea problemei indochineze”.

Unele ziare își exprimă regretul că în urma manevrelor americane, țările Asiei de Sud-Est, vital interesate în stabilirea păcii în Indochina, n-au fost invitate la conferința de la Geneva.

Referindu-se la propunerile formulate la Colombo în vederea rezolvării problemei indochineze, numeroase ziare își exprimă speranța că ele ar putea forma o bază de discuții pentru tratativele de la Geneva, astfel, ziarul „Amrita Bazar Patrika” subliniază că aceste propuneri sînt, în linii mari, cele ale primului ministru indian Nehru, formulate în planul său în Cincii puncte și că

ele „exprimă sentimentele și aspirațiile cele mai profunde ale țărilor asiatice”.

Ziarul „Hindu” își exprimă regretul că la Geneva se discută problemele indochineze și coreeană în lipsa unor importante țări asiatice.

Ziarul „National Herald” scoate în evidență însemnătatea rezoluției asupra colonialismului adoptată de conferința de la Colombo și în care colonialismul a fost înfățișat în adevărata sa lumină „ca o încălcare a drepturilor fundamentale ale popoarelor coloniale și ca o primejdie pentru pacea mondială”. „Colonialismul — scrie ziarul — trebuie lichidat oriunde mai există și nu trebuie să se mai reîntoarcă sub nici o formă”.

Subliniînd că conferința de la Colombo a dat un răspuns limpede în ceea ce privește reglementarea problemei indochineze, ziarul arată că în acest sens, tratativele directe între părțile interesate constituie cel mai eficace mijloc. Condamînd planul american cu privire la o „acțiune unită” în Indochina, ziarul scrie: „Nu trebuie să se permită însă ca aceasta să devină o scuză pentru intervenția O.N.U. în numele colonialismului”. Adresîndu-se conferinței de la Geneva, unde delegația S.U.A. încearcă să facă ca vocea Asiei să fie ignorată, ziarul scrie: „Oamenii de stat întru-ni la Geneva ar aduce o contribuție pozitivă la cauza păcii dacă ar privi aceste propuneri în mod favorabil și în înțelegere. Vocea Asiei nu poate fi ignorată în reglementarea problemelor asiatice”.

Festivalul internațional de muzică „Primăvara la Praga”

PRAGA. (Agerpres). Cetele a anunțat că la Praga s-a deschis concursul internațional al cîntăreților, organizat în cadrul Festivalului internațional de muzică „Primăvara la Praga”. La concurs participă 51

de cîntăreți din străinătate și 36 cîntăreți din Cehoslovacia.

În prima parte a concursului s-au produs soliști din Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Polonia.

Pentru continua îmbunătățire a muncii stațiilor de mașini și tractoare

În fața întregului nostru popor stă sarcina importantă a ridicării agriculturii, a sporirii recoltelor, în scopul îmbunătățirii continue a aprovizionării oamenilor muncii cu produse alimentare și a industriei cu materii prime. În realizarea acestei sarcini un rol de seamă revine mecanizatorilor din agricultură.

Datorită investițiilor făcute de către stat, a eforturilor depuse de muncitorii din industria producătoare de mașini agricole și a marelui ajutor al Uniunii Sovietice, gospodăriile de stat și stațiile de mașini și tractoare dispuneau la sfîrșitul anului 1953 de 23.300 tractoare convenționale de 16 CP, 19.000 propulsoare de tractor, 474 combine autopropulsate, 13.250 batoze, 5.220 cultivate. În acest an, ca urmare a creșterii investițiilor și sporirii producției de mașini agricole, stațiile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat vor primi încă 1.625 tractoare KD 35, 1.150 cultivate, 1.400 secerători-legători, 1.350 batoze, 3.460 pluguri de tractor, 1.310 semănătoare de cereale.

În anul trecut, S.M.T.-urile au executat pentru gospodăriile agricole colective, întovărășiri și gospodăriile individuale un volum de lucrări de peste 3.100.000 hantri. În anul 1954 sarcina S.M.T.-urilor este de a executa 4.100.000 hantri. Această sarcină nu numai că poate fi îndeplinită, dar ea poate fi și mult depășită, dacă toate S.M.T.-urile se vor ridica la nivelul S.M.T.-urilor frunțașe.

Despre marile rezerve de mărire a volumului de lucrări al S.M.T.-urilor, vorbește în mod grăitor situația de anul trecut din regiunea noastră. Planul de lucrări al S.M.T.-urilor din regiune a fost îndeplinit pe anul 1953 în proporție de 117,5 la sută. O analiză mai amănunțită a realizării planului de lucru pe fiecare stațiune în parte ne arată însă că o serie de S.M.T.-uri totuși au trăit pe seama S.M.T.-urilor frunțașe. Astfel, în timp ce S.M.T. Sînicolau Mare și-a îndeplinit planul în proporție de 164,9 la sută, S.M.T. Felina în proporție de 149,3 la sută, iar S.M.T. Gîltlob în proporție de 145,2 la sută, S.M.T. Șicula a îndeplinit planul numai în proporție de 59,5 la sută, S.M.T. Chișineu-Criș 86,5 la sută, S.M.T. Neudorf 88,7 la sută. Anul trecut, S.M.T.-urile au executat pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale un

volum de lucrări de 2.500 hantri. Este limpede că dacă S.M.T.-urile codășe ar fi urmat exemplul celor frunțașe, capacitatea de lucru a S.M.T.-urilor pentru efectuarea de lucrări în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori, ar fi crescut în mod considerabil.

Succesele stațiilor de mașini și tractoare frunțașe nu sînt întîmplătoare, ci se datoresc temeinicilor organizări a muncii. Să luăm de pildă, S.M.T. Sînicolau Mare, care a primit drapelul de frunțaș pe țară. În această stațiune se dă o mare atenție calificării cadrelor. În tot cursul iernii 1952—1953 au funcționat în stațiune cursuri de ridicare a nivelului profesional al tractoriștilor, șefilor de brigadă și pontatorilor alimentatori. Paralel cu executarea unor reparații de bună calitate, a crescut și nivelul profesional al mecanizatorilor, cît și gradul lor de pregătire pentru următoarele campanii agricole. Din rîndurile mecanizatorilor s-au ridicat frunțași în producție ca Vasile Voichici, Grigore Bogdan și Ion Toth și alții care aplică metode înaintate de lucru cum este cea a tractoriștilor sovietici Ivan Buneev, de lucru după graficul orar. Metodele sovietice de muncă, precum și inițiativele tractoriștilor noștri frunțași au fost extinse la toate brigăzile de tractoare de către comitetul de întreprindere și conducerea stațiunii, sub îndrumarea organizației de bază a partidului.

Pentru folosirea cît mai deplină a capacității de lucru a mașinilor, la S.M.T. Sînicolau Mare se lucrează în schimburi. În brigăzile se fac zilnic lucrări de întreținere a tractoarelor, ceea ce a permis prelungirea simțitoare a timpului dintre reparațiile curente. De exemplu, brigada lui Vasile Voichici a executat anul trecut cîte 2.000 hantri între două reparații, față de 600 hantri, cît era planificat. Prin extinderea pe întregă stațiune a metodei revizuirii zilnice a tractoarelor, tractoriștii din această stațiune au reușit să reducă cheltuielile prevăzute pentru reparații de la 51,61 lei la 26,58 lei la hantru.

De ce nu și-a îndeplinit anul trecut planul S.M.T. Șicula? Răspunsul îl găsim în insuficiența preocupare a conducerii acestei stațiuni pentru calificarea cadrelor și în organizarea

defectuoasă a muncii. În plină campanie agricolă, se întîmpla ca tractoarele S.M.T. Șicula să stea în brazdă din cauza lipsei de combustibil, iar tractoriștilor nu li se trimiteau la timp alimentele necesare. Din această pricină, la acest S.M.T. s-au pierdut un număr mare de ore de lucru prin reparații accidentale, deplasări în gol, etc. Astfel, 7.795 ore s-au consumat în plus pentru reparații accidentale, ceea ce arată că în timpul iernii s-au făcut reparații de proastă calitate; 5.925 ore s-au pierdut din cauză că nu s-au transportat la vreme la brigăzile care lucrau pe timp, unele piese de schimb sau combustibili; 11.200 ore s-au făcut peste plan din cauza deplasărilor inutile în gol; 1.332 ore s-au pierdut din cauză că nu s-a organizat la timp curățirea terenurilor pe care urma să se facă arăturile; 723 ore s-au pierdut din cauza absențelor nemotivate ale unor tractoriști. În timpul acestor ore de lucru frosite în zadar se puteau executa 11.730 hantri. Adunînd această cifră cu cei 11.878 hantri lucrați de S.M.T. Șicula în timp de un an, se poate vedea că stațiunea avea toate posibilitățile să-și îndeplinească planul și chiar să-l depășească cu 24 la sută.

Proasta organizare a muncii are o gravă influență asupra prețului de cost. La S.M.T. Chișineu-Criș, care nu și-a îndeplinit în anul trecut planul, cheltuielile de carburanți la hantru au depășit pe cele planificate cu 4,54 lei, ceea ce a dus o cheltuielă suplimentară de 215.306 lei față de normal. La fel, la S.M.T. Neudorf, cheltuielile la carburanți au întrecut cu 145.252 lei pe cele normale. Îndeosebi din cauza deplasărilor în gol.

Toate aceste fapte arată că în S.M.T.-uri există mari posibilități de a îndeplini și depăși sarcinile de plan atît în ce privește volumul lucrărilor, cît și în ce privește reducerea prețului de cost.

În campaniile agricole din acest an unele S.M.T.-uri au fost întărite cu muncitori calificați din industrie, dornici să contribuie la mai buna folosire a tractoarelor și mașinilor. S.M.T.-urile se bucură de asemenea

NOTE POLITICE

Problema coreeană la conferința de la Geneva

La 26 aprilie la Geneva s-a deschis conferința miniștrilor afacerilor externe al celor cinci mari puteri și, a altor state interesate.

Față de „începutul bun”, cum a calificat ministrul afacerilor externe al Angliei, înțelegerea la care au ajuns delegații în ce privește chestiunea procedurii la conferință s-a manifestat din primele zile tendința delegației S.U.A. de a împingea punctul său de vedere. Dulles s-a străduit să oblige aliații S.U.A. să se comporte exclusiv în spiritul „războiului rece”. În această privință este de remarcat atitudinea delegației americane, contrară celor mai elementare norme ale conferințelor internaționale.

Încă din dimineața zilei de 26 aprilie, Dulles a invitat la o consfătuire toate delegațiile celor șaisprezece state capitaliste, reprezentate la conferință. Se spune că asemenea consfătuiri vor avea loc cu regularitate. În afară de acestea se țin și întrevederi separate între miniștrii S.U.A., Angliei și Franței. Scopul lor este, de altfel, cum îl recunoaște și presa burgheză, de a da posibilitate delegației americane să influențeze celelalte delegații, să le lege de mîini și de picioare, ca astfel să nu aibă posibilitatea de a judeca limpede și a-și exprima liber punctul lor de vedere. Totodată, Dulles crede că va putea înălțura contradicțiile din grupul țărilor occidentale. Cum au dovedit discuțiile de pînă acum, Dulles nu și-a putut realiza întru totul intențiile. În unele chestiuni între puterile occidentale continuă să existe profunde deosebiri, în ce privește felul de a privi lucrurile și necesitatea de a le rezolva. Poziția puțin promițătoare a țărilor occidentale l-a determinat pe senatorul american Knowland să tragă următoarea concluzie: „În general, este util să lămurim care dintre aliații noștri sînt hotărîți să meargă cu noi atunci cînd s-ar ivi o situație grea. În această privință, după cum se vede, nu ne putem baza deloc pe pînă pe Anglia”.

Văzîndu-se izolat și încapabil de a propune un plan valabil, convîngător, Dulles a fost nevoit să părăsească conferința.

Un plan serios, care să asigure unificarea pe cale democratică a Coreei n-a avut nici o șansă de a fi prezentat la conferință. Reprezentantul Coreei de sud s-a mulțumit doar să facă unele afirmații, lipsite de orice logică, privilegiate la unificare, rezervînd însă majoritatea spațiului discursurilor sale, minciunilor și calomniilor la adresa Coreei de nord, Chinei populare și Uniunii Sovietice. Prin aceasta, de fapt, el n-a făcut decît să aducă încă o dovadă că elica lui Li Sin Man nu este deloc interesată să satisfacă cea mai aprinsă dorință a poporului coreean: unifi-

carea pe baze profund democratice.

Singur Nam Ir, șeful delegației R.P.D. Coreene a expus de la bun început măsuri concrete, acceptabile, pentru unificarea Coreei. Propunerea nord-coreeană „cu privire la unificarea pașnică a Coreei” pornește de la recunoașterea dreptului de nediscuțat, al poporului coreean de a-și rezolva singur treburile sale interne. Propunerile nord-coreene prevăd organizarea unor alegeri libere pentru Adunarea Națională care va forma un guvern unic. Pregătirea și desfășurarea alegerilor va cădea în sarcina unei comisii pe întreaga Coreă, aleasă din reprezentanți ai țărilor Coreei de nord, cît și ai Coreei de sud. Această comisie va realiza de asemenea apropierea economică și culturală a celor două părți ale Coreei, va elabora un proiect de lege electorală, va lua măsuri pentru asigurarea exercitării dreptului de înținare, libertății presei, etc. Propunerile prezentate de Nam Ir prevăd de asemenea retragerea necondiționată a trupelor străine în termen de 6 luni și recunoașterea necesității, de către statele interesate, a menținerii păcii în Extremul Orient și a dezvoltării pașnice a Coreei.

Planul concret al delegației nord-coreene a fost primit de opinia publică ca putînd asigura pe deplin unificarea pașnică a Coreei. În rîndul popoarelor Asiei, deosebit de interesate în stabilirea păcii în această regiune a lumii, propunerile nord-coreene s-au bucurat de o largă popularitate. Aceasta o dovedește și conferința de la Colombo care a recunoscut dorința sinceră de pace a popoarelor asiatice. Unele state din Asia, ca de pildă India, Birmania, Indonezia, Pakistanul și altele, care ar fi putut contribui la încetarea focului în Indochina și la instaurarea unei păci trainice în Coreea, nu lău însă parte la conferință.

Interesul sîrîrit de propunerile lui Nam Ir n-a putut fi ascuns nici de către o parte din delegații țărilor capitaliste la conferință. Justețea propunerii de a se organiza alegeri libere în întreaga Coreă a fost recunoscută chiar de către reprezentanții Australiei, Noii Zeelande, etc., cunoscuți prin vederile lor proamericane.

În rîndul delegațiilor țărilor capitaliste a făcut derută în special atitudinea prudentă a Angliei și Franței. Eden și Bidault, în prima fază a conferinței, n-au luat nici o decizie. Cu siguranță că această exprimă totală lor neputință de a opune un contra-argument convingător propunerilor lui Nam Ir. Un fapt surprinzător, care a pus în încurcătură delegația americană, l-a constituit interviul ministrului de externe al Noii Zeelande, Clifton Webb, acordat corespondentului agenției „Reuter”. După cum anunță agenția, refuzînd să respingă cererea nord-coreenilor de a se crea

o comisie mixtă care să organizeze alegerile pe întreaga Coreă”, Clifton Webb a cerut „să se depună un efort sincer” pentru a se examina propunerile nord-coreenilor”.

Contrar acestor declarații care au adoptat o poziție servilă față de S.U.A., sau în cel mai bun caz șovăitoare, delegațiile Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze s-au exprimat de la bun început pentru adoptarea planului propus de către Nam Ir. „Delegația sovietică — a spus V. M. Molotov în declarația sa din 29 aprilie — consideră că propunerile prezentate de ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Democratice Coreene, Nam Ir, pot servi drept bază pentru adoptarea unei hotărîri corespunzătoare în problema coreeană. Aceste propuneri merg în întîmpinarea aspirațiilor naționale ale poporului coreean de a-și restabili unitatea patriei și răspund intereselor înținerii păcii între popoare”. V. M. Molotov a arătat delegaților la conferință că o deosebită însemnătate, pentru rezolvarea problemei coreene, ca și a altor probleme din Asia, este de a da puțință popoarelor respective să-și rezolve treburile lor interne. „Celelalte state — a explicat V. M. Molotov — printr-o parte care și statele participante la conferința de la Geneva, sînt chemate ca prin eforturi prietenești să ajute popoarele Asiei în această privință”. Prin aceasta, șeful delegației sovietice a dat o grea lovitură intențiilor cercurilor imperialiste, a demascat tendința așa-numitului lor „plan de unificare a Coreei” în baza căruia trupele străine nu vor fi retrase, iar alegerile vor avea loc numai în Coreea de nord, ca fiind un instrument al politicii coloniale.

Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze a luat de mai multe ori cuvîntul pentru a apăra dreptul poporului coreean la o viață democratică și interesele naționale ale celorlalte state. El a arătat că argumentele clare și soluțiile acceptabile propuse de Nam Ir au găsit un larg răspuns și că ele nu pot fi respinse decât toți delegații manifestă dorința sinceră de a se ajunge la un acord. Totodată, Ciu En-lai a condamnat politica „de forță” a S.U.A., de dictat și de intervenție în Asia.

Vîitorul Asiei aparține popoarelor Asiei. Dar politicienii occidentali nu înțeleg sau nu vreau să înțelegă acest adevăr simplu.

Rezultă clar că în ciuda voinței cercurilor burgheze, conferința de la Geneva s-a transformat încă din primele zile într-o tribună de demascare a uneltirilor imperialiștilor în Asia. Prima fază a conferinței a luat sfîrșit. Ea a adus, după cum recunoaște corespondentul agenției „France Presse”, „o răsturnare a politicii asiatice americane”.

I. Popa

La cea de a 9-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei

Poporul cehoslovac aniversează în fiecare an, la 9 mai, sărbătoarea națională a eliberării patriei de sub jugul ocupației hitleriste. În această zi, el își aduce aminte cu recunoștință de victorioasele oști sovietice care l-au adus libertatea.

De la eliberare, poporul cehoslovac a desfășurat o vastă muncă constructivă, închinată consolidării păcii și înălțării unui „rai cît mai bun. În acest răstimp, el a îndeplinit cu succes directivele, cîincinului gottwaldist.

Viața poporului cehoslovac s-a schimbat deosebit de mult. Se poate spune cu siguranță că, pentru prima dată în zăbucimata sa istorie, el a devenit cu adevărat stăpîn în țara sa. Acum el este acela care-și orînduiește felul de trai, muncește pentru el, pentru viitorul său.

Praga — orașul milenar

Sărîinii numeau Praga „orașul de aur”. Cehii îi spuneau „măicuța cu 100 de turnuri”. Străvechiului oraș i se potrivește ambele denumiri. Vechia Praga se întinde pe malurile râului Vltava. Pe malul drept este așezat Hradul (cetătuia Praga), pe malul drept — alte două părți ale orașului: „Stare Mesto” și „Nove Mesto”. În prezent, capitala Cehoslovaciei democrat-populare numără 1 milion de locuitori și este împărțită în douăzeci de raioane. La Hrad, vechiul „oraș de aur”, orașul cu 100 de turnuri, se află reședința președintelui Republicii. În vechiul oraș sînt concentrate principalele instituții, printre care străvechia clădire a Universității, numeroase alte institute de învățămînt superior, administrațiile celor mai mari întreprinderi și magazine de stat. Acolo se întinde cunoscuta piață Václav, martoră a celor mai mari evenimente istorice și în care au loc în prezent marile demonstrații de masă cu prilejul diferitelor sărbători ale oamenilor muncii.

Cine dorește să cunoască Praga trebuie să viziteze neapărat Hradul, raionul de lingă cetătuia denumită „Mala Strana”, „Stare Mesto” cu primăria pe care în mai 1945 ocupanții germano-fasciști au încercat să o incendieze, catedrala Týn, a cărei istorie este legată de glorioasa mișcare hussită, teatrul unde a fost prezentată pentru prima dată nemuritoare opera a lui Mozart — „Don Juan”. Dacă te plimbi pe străduțele înguste din jurul Universității Karlovo, în jurul clădirii Clementinum (Biblioteca de stat), nu se poate să nu treci peste podul de piatră — acest fermecător monument al secolului al XIV-lea, — care leagă cele două părți ale orașului. De pe mal, între Teatrul Național și Muzeul Bedřich Smetana, se deschide minunata panoramă a raionului „Mala Strana” și a Hradului. Pe ploaie, pe nisnoare sau pe timp senin și însorit, privirile sînt atrase de culorile plăcute ale râului pe malurile căruia cresc copaci cu coame bogate de verdețuri. De aici se vede Praga cu clădirile ei în stil gotic, în stil renașterii și stil baroc. Praga milenară, orașul construit de multe generații de oameni harnici, este un izvor de inspirație pentru poezi.

Poporul ceh eliberat a pornit cu dragoste să restaureze capitala sa „de aur”, „cu o sută de turnuri”, a început să refacă vechile palate, castele și parcuri. La Cetătuia din Praga muncesc arheologi, cercetători și restauratori. A fost restaurat mănăstirul, se refacă așa numita „Zlata Ulice” (ulicioara aurilor) și parcurile din „Mala Strana” așezate în terase deasupra râului, unde au loc reuniuni, concerte, întruniri literare. Poporul este stăpînul țărilor. El restaurează istoricele monumente culturale și artistice, păstrează cu grijă și dezvoltă moștenirea culturală rămasă de la strămoșii săi.

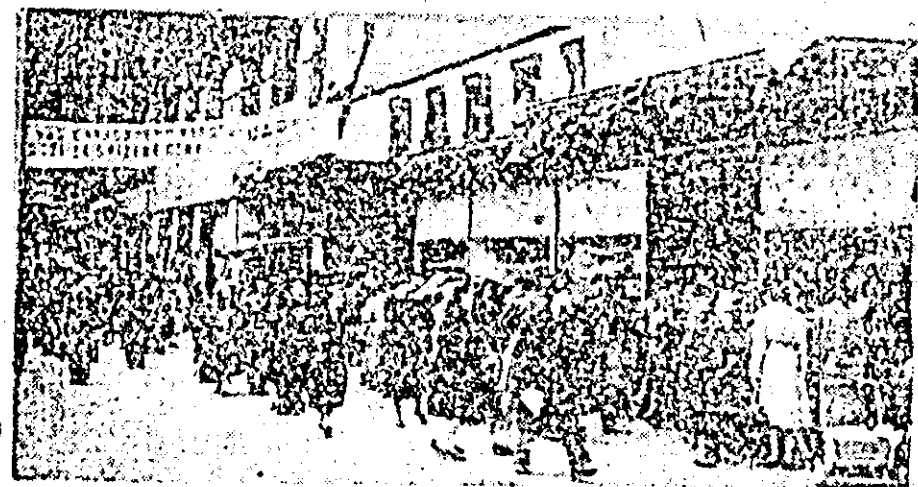
Oamenii muncii refac de asemenea străzile și clădirile din „Stare Mesto”. A fost restaurată aproape complet primăria din „Stare Mesto”, precum și vechile clădiri din istorica piață a acestei părți a orașului. Cehii iubesc și păstrează Praga veche și construiesc, în armonie cu aceasta, Praga nouă, socialistă. În viitor, între „Stare Mesto” și Zizkov (un raion al Pragăi) în locul unei clădiri urite și nerestaurabile construite în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea, se va ridica un minunat complex de piețe și palate, care va da înfățișări arhitectonice a orașului un caracter nou. Noile bulevarde vor lega Praga trecutului cu Praga viitorului.

În prezent se lucrează la 3 monumente importante: Muzeul scrierii naționale ceh din Strachov (raion al Pragăi), Monumentul eliberării din Zizkov, o nouă statuie equestă a lui Jan Zizka și monumentul lui I. V. Stalin, din piața Týn. În jurul pieței Lenin se amenajează un uriaș complex de grădini și bulevarde largi.

Praga de azi este un oraș de uzine și fabrici, un oraș al industriei grele și ușoare, orașul cîincinului și al construcției socialiste. Praga actuală crește într-un ritm fără precedent. Se construiesc noi autostrăzi, se creează noi linii de autobuse, troleibuse și tramvaie.

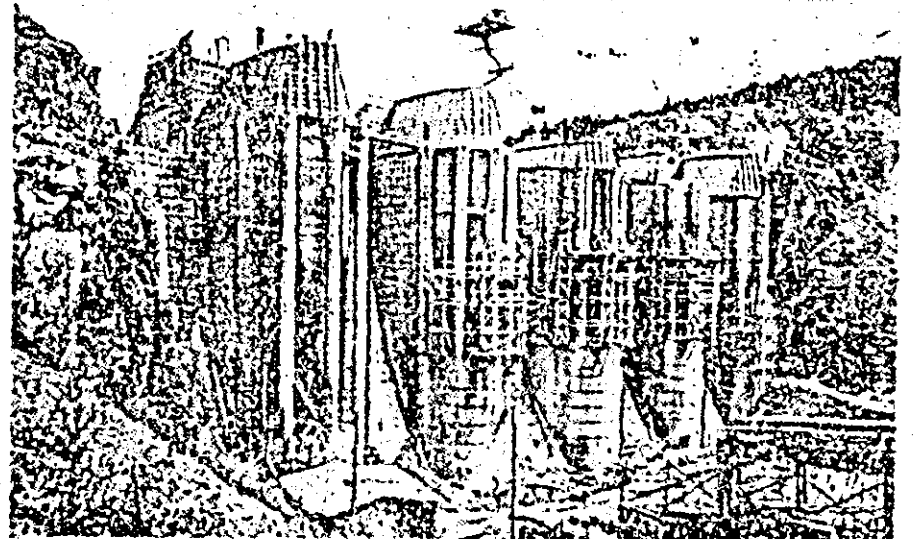
Populația Pragăi reprezintă cam a 12-a parte din populația întregii țări. Întreprinderile industriale vor fi strămutate din centrul capitalei în suburbiile apropiate, precum și în noile orașe socialiste din Moravia și Slovacia. În jurul Pragăi se înalță de pe acum siluetele albe ale roilor uzine.

Praga se reconstruiește înînd seama de nevoile oamenilor muncii. O sarcină urgentă este lichidarea moștenirii lăide a capitalismului. Vechiul raion muncitoresc Zizkov cu casele sale urît-construite de capitaliști pentru a stoca profituri și schimbă înfățișarea. Putea populărilor a obținut pînă în prezent unele realizări în domeniul ocrotirii sănătății poporului, edilității de cărți, învățămîntului, îmbunătățirii condițiilor de trai ale oamenilor muncii. Viitorul cîincinului prevede o continuă înflorire a Pragăi. Ceea ce odinioară era doar un vis, devine acum o realitate vie.

Noua reducere de prețuri care a avut loc în Cehoslovacia pe baza Hotărîrii C.C. al P.C.C. și a guvernului R. Cehoslovaciei din 29 martie a. c., aduce populației un venit anual de 5,6 miliarde coroane. Ea variază între 5—15 la sută și se referă la peste 53.000 articole de consum.

ÎN CLÎȘEU: un aspect din fața unui magazin din Praga. Mărfurile de calitate superioară și la prețuri scăzute atrag numeroși cumpărători.

ÎN CLÎȘEU: construcția barajului de la Slapy, în faza finală.

Prinz oferit de V. M. Molotov în cinstea șefului delegației R. D. Vietnam

GENEVA. (Agerpres). — TASS anunță:

În ziua de 6 mai ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a oferit un prinz în cinstea șefului delegației Republicii Democratice Vietnam la conferința de la Geneva, Fan Van Dong, locțiitorul primului ministru al Republicii Democratice Vietnam.

La prinz au fost de față Ciu En-lai, premierul Consiliului, administrativ de stat și ministrul al afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Nam Ir, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democratice Coreene, precum și alți membri ai delegației R. D. Vietnam și R. P. Chineze.

Reuniune la Phenian consacrată Zilei presei

PHENIAN. (Agerpres). — TASS anunță:

La 5 mai a avut loc la Phenian o reuniune consacrată Zilei presei. La reuniune au luat parte peste 1000 lucrători din presă, oameni de litere și artiști, activiști din organizațiile guvernamentale și obștești din R.P.D. Coreeană. Din prezidiul sedinței festive au făcut parte: Pak Den Ai, vicepreședinte al Partidului Muncii din Coreea, Hôn Men Hi, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Pak En Bin, membru în Prezidiul C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Ha An Cen, șeful secției de propagandă și agitatie de pe lingă C.C. al Partidului Muncii din Coreea, precum și redactori ai ziarelor centrale.

Năruvurile electorale ale regimului lisinmanist

SEUL. (Agerpres). — O serie de partide sud-coreene, care de fapt sprijină politica agresivă a lui Li Sin Man, condamna amestecul țărilor la poliției lisinmaniste în alegerile generale care vor avea loc la 20 mai în Coreea de sud. După cum anunță agenția France Presse, partidul naționalist democrat a anunțat că va boicota în întregime alegerile generale de la 20 mai, în semn de protest împotriva „controlului poliției impus lor de președintele Li Sin Man”.

Conferința de presă a ofițerilor de rezervă francezi

PARIS. (Agerpres). Generalul Petit, președintele ofițerilor de rezervă republicani, a organizat la 5 mai o conferință de presă. El a subliniat primejdia pe care ratificarea tratatului militarist de la Paris o reprezintă pentru independența și securitatea Franței, precum și „pentru însăși existența armatei franceze”.

Ratificarea tratatului cu privire la comunitatea defensivă europeană, a declarat generalul Petit, ar submina însăși baza armatei, dat fiind că din punct de vedere organizatoric ea ar fi scindată în două părți, din care una s-ar contopi complet cu „armata europeană”. Prin urmare se poate considera că Franța n-ar mai avea armata ei proprie.

Toți, fără excepție, trebuie să înțeleagă că renunțarea la tratatele de la Bonn și Paris ar da posibilitatea Franței, să rămînă stăpînă pe soarta ei și să-și asigure libera dezvoltare și folosire a armatei sale naționale. Iată de ce Federația ofițerilor de rezervă republicani și Federația subofițerilor de rezervă republicani, care de la început au semnalat primejdia „comunității defensive europene” cheamă pe toți militarii de rezervă și asociațiile lor la unitate în luptă pentru salvarea armatei franceze.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, prezintă pînă la 12 mai: Maestrii baletului rus. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Azi, matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU” prezintă pînă la 9 mai: Pulbere argintie. Repr. 3, 5, 7 și 9. Publicul e invitat să se prezinte la orele fixate.

Azi, matineu la orele 11.

„HERBAC IANOS” prezintă pînă la 9 mai: Pulbere argintie. Repr. 3, 5, 7, 9 și 11.

Azi, matineu la orele 11.30.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 12 mai: „Viața învinge”. (Film românesc). Repr. 3, 5, 7, 9.

Azi, matineu la orele 11.

„TIMPURI NOI”, pînă la 14 mai: 1. Jurnal românesc, 2. Jurnal sovietic, 3. Munții Elbei, 4. Pădurea crăjine, 5. Pasărea fermecată.

Repr. de la orele 3 în continuare.

Azi, matineu la orele 10.

„SOLIDARITATEA” (Gai), pînă la 11 mai: Casa mult visată. Repr. la orele 7 seara.

Azi, repr. la orele 3, 5 și 7.

„MAXIM GORKI” (Micașca) pînă la 11 mai: Așteptăm-mă. Repr. în zilele de lucru la orele 7 seara.

Azi, repr. la orele 2, 4, 6 și 8.

Raportul membrilor polonez și cehoslovac din Comisia neutră de supraveghere asupra cazurilor de încălcare a acordului de armistițiu de către comandamentul trupelor Națiunilor Unite

KAISUNG. (Agerpres). China Nouă anunță:

La 30 aprilie membrii polonez și cehoslovac din Comisia neutră de supraveghere au prezentat Comisiei militare de armistițiu un raport asupra cazurilor de încălcare a acordului de armistițiu săvîrșite de comandamentul trupelor Națiunilor Unite, încălcări exprimate prin trimiterile de întăriri militare în Coreea de Sud. Raportul se referă la perioada 27 iulie 1953—aprilie 1954.

În raport se spune că de la semnarea armistițiului comandamentul trupelor Națiunilor Unite, înlocuind materialele de război în Coreea, au călcat principiul stabilit, conform căruia materialul de război destinat reîmprospătării trebuie să fie identic din punct de vedere al cantității, eficacității și tipului cu cel vechi. Așa de pildă, la sfîrșitul lunii martie 1954, comandamentul trupelor Națiunilor Unite a introdus în Coreea de sud 97 avioane de luptă de diferite tipuri mai mult decît a scos din Coreea. Ignorînd înțelegerea ce s-a realizat în ce privește definiția avionului de luptă, comandamentul trupelor Națiunilor Unite a declarat că unele tipuri de avioane de luptă n-ar fi totuși avioane de luptă și a refuzat să raporteze despre introducerea lor în Coreea. Numărul acestor avioane s-a ridicat la 15 aprilie 1954 la 177.

În raport se arată că comandamentul trupelor Națiunilor Unite, conform celor stabilite de echipele neutre de inspecție, a introdus în Coreea avioane de luptă folosind alte puncte de debarcare decît porturile de acces stabilite în acordul de armistițiu.

În raport se menționează că în scopul împiedicării reducerii de întăriri militare în Coreea, Comisia neutră de supraveghere a dat instrucțiuni echipei neutre de inspecție să verifice toate materialele de război introduse

în Coreea, sub forma de piese detașate și de schimb. Comandamentul trupelor O.N.U. refuză însă să permită Comisiei neutre de supraveghere și echipei ei de inspecție să efectueze verificările de rigoare.

Potrivit datelor cu totul incomplete de care dispune Comisia neutră de supraveghere, pînă la sfîrșitul lunii februarie 1954, comandamentul trupelor O.N.U. a introdus în Coreea mari cantități de materiale de război sub forma de piese detașate și piese de schimb, fără a le prezenta spre verificare Comisiei neutre de supraveghere și echipei de inspecție. Din toate aceste piese se pot asambla arme cu următoarea nomenclatură și în următoarele cantități:

Cel puțin 465 tunuri și obuziere, 1365 mii mitraliere, 6400 arme lansatoare de rachete și 145 aruncătoare de mine.

Pe lingă faptul că comandamentul trupelor O.N.U. introduce armament sub formă de piese detașate și piese de schimb, el practică de asemenea anularea falsă a armamentului pe care-l scoate din Coreea pentru reîmprospătare. Comandamentul trupelor O.N.U. scoate din Coreea piese detașate pe care le anunță drept complete de arme pentru a le înlocui cu complete noi de arme. Așa de pildă, la 1 februarie, comandamentul trupelor O.N.U. a anunțat că din Coreea au fost scoase, prin portul Pusan, pentru a fi reîmprospătate 12 aruncătoare de mine de calibrul 4,2 toli, 9 aruncătoare de mine de calibrul 81 mm, și 2790 puști.

Prin verificarea efectuată de echipa neutră de inspecție s-a constatat însă că în loc de arme complete au fost expediate din Coreea doar unele piese ale acestor arme. Piese esențiale ale armelor au rămas în Coreea de sud. Atunci cînd s-a efectuat reîmprospă-

tarea, în locul lor n-au fost trimise tot piese de schimb, ci arme întregi.

Potrivit datelor prezentate de comandamentul trupelor O.N.U., Comisiei neutre de supraveghere și Comisiei militare de armistițiu pentru perioada octombrie 1953 — februarie 1954, rezultă că trupele O.N.U. din Coreea ar fi distrus, avariat, uzat, aproximativ 130 milioane de cartușe și aproximativ 1.100.000 obuze de diferite calibre. Pe baza acestor rapoarte comandamentul trupelor O.N.U. poate introduce în Coreea o cantitate egală de cartușe și obuze de același calibrul și într-adevăr a și introdus o mare parte din această cantitate. Cu aceste cartușe se pot aproviziona 1.300.000 soldați, repartizînd fiecare soldat cîte 100 gloanțe. Este greu să ne închipuim — se arată în raport — că în perioada armistițiului, comandamentul trupelor O.N.U. a distrus, avariat sau folosit o cantitate altă de uriașă de muniții.

În raport se spune în continuare că situația devine din ce în ce mai serioasă, întrucît comandamentul trupelor O.N.U., concomitent cu înălțarea forțelor sale militare în Coreea, încălcînd acordul de armistițiu, împiedică pe toate căile activitatea echipei neutre de inspecție, staționale în porturile de acces de pe lîngă controlul de americanii.

Membrii polonez și cehoslovac din Comisia neutră de supraveghere, se spune în raport, consideră necesar să ceară comandamentului trupelor Națiunilor Unite să înceteze imediat încălcarea acordului de armistițiu, săvîrșită prin introducerea de întăriri militare și să pună capăt piedicilor în calea activității Comisiei neutre de supraveghere și a echipei ei de inspecție.